

ΚΑΝΟΝΕΣ ὈΚΤΟΗΧΟΙ

Εἰς τὸν

ΘΕΟΛΟΓΟΝ

ΙΩΑΝΝΗΝ

τὸν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΝ.

Ποῖμα τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ τῷ Ὑμνογράφῳ.
Μετ' ὧν προστετέθησαν καὶ ἕτεροι ὡς νεώσι συντεθέντες πα-
ρὰ τῷ ὁσιατάτῃ καὶ ἐκλογιμωτάτῃ Διδασκάλῃ
κυρίῃ Νικοδίμῳ τῷ Ναξίῳ.

Καὶ οἱ κατὰ Ἀλφάβητον Εἰκοσιτέσ-
σαρες οἴκοι. Ποῖμα τῷ αἰοδίμῳ χαρτοφύλακῳ τῆς
μεγάλῃς ἐκκλησίας κυρίῃ Ἰωάννῃ τῷ Ευγε-
νικῷ, ἀνταδελφῷ τῷ ἁγίῳ Μάρκῳ
Μιτροπολίτῃ Ἐφέσῃ.

Ἦδη πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες ἐπιμελείᾳ μὲν
καὶ παρακινήσει τῷ Πανοσιολογιωτάτῃ Ἀρχιμανδρίτῃ κυρίῃ Θεο-
δώρίτῃ. Δαπάνῃ δὲ, τῷ Ευγενεστάτῃ Ἀρχοντῷ Πιτάρῃ Κυρίῃ
Κυρίῃ Νικολάῳ, ὡς τῷ Ευγενεστάτῃ Ἀρχοντῷ Σερδάρῃ
Κυρίῃ Ἀναστασίῃ, τῶν ἐξ Ἰωαννίνων πρὸς Μημόσυνον αὐτῷ,
καὶ Ὡφέλειαν πάντων τῶν ἀναγιγνωσκόντων
ὁρθοδόξων, Ἐκκλησιαστικῶν τε,
καὶ Λαϊκῶν.

Ἐν Λεψία τῆς Σαζωνίας· παρὰ τῷ Τυπογράφῳ

Βράτκοφ, καὶ Αἰρτελ.

αψμθ. 1799.

Τοῖς ἐντευξομένοις ἐν χριστῷ ἀδελφοῖς τὴν
ὀφειλομένην πρόσρησιν εὐλαβῶς
Προσφέρομεν.

Τὸς Ἱερᾶς τέττες παρακλητικὰς ὕμνος, τὰς
ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἰωσήφ τῆς ὕμνογράφου πάλαι συντεθέν-
τας εἰς τὸν ἡγαπημένον μαθητὴν καὶ ἀποστόλον Ἰησοῦ
χριστοῦ Ἰωάννην, εἶχεν ἀνωθεν ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἐκκλησία, καὶ ἔψαλλε καὶ ἀνεγίνωσκεν αὐτὸς εἰς τὰς
ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀποστόλου τιμωμένους Ἱερᾶς ναὸς· καθὼς
δύναται ἕκαστος πισωθῆναι, ἐκ τῶν καταμέρους τροπα-
ρίων, μάλιστα ἐκ τῆς ἐβδόμης ᾠδῆς τῆς δευτέρας ἤχου·
ἐκ τῶν ἔχει ἢ ἐκκλησία τὸν εἰς τὸν ἦχον πλ: β. καὶ
ἀναγινώσκει αὐτὸν κατ' ἔτος τῇ κς' Σεπτεμβρίου,
ἐν τῇ μηνίᾳ της Μεταστάσεως τῆς Ἀποστόλου· ἡδὴ ὁμῶς
σπανίως εὐρίσκονται εἰς μερικὰς Ναὸς ἐν τῷ ἁγίῳ
νύμῳ Ὁρεῖ τῆς Ἀθωνοῦ περὶ τῶν ἔγραψα τῷ Σο-

Φολογιωτάτῳ Διδασκάλῳ Κυρίῳ Νικοδήμῳ, καὶ ἀπέσειλέμοι αὐτὲς, καὶ εἶχον εἰς χρῆσιν· εἶδον δὲ τάττες καὶ ἕτεροι εὐσεβεῖς καὶ φιλόθεοι ἄνδρες, ὁ μόνον ἐκκλησιαστικοί, ἀλλὰ καὶ λαϊκοί, καὶ ἐζήτησαν θερμῶς, ἵνα ἀντιγραφῶσι καὶ παρ' αὐτῶν· εἰς ἐκ τῶν ἑρασῶν τῆ σωτηριώδους αἰτήματος τέτου, ὑπῆρχε καὶ ὁ τὴν δαπάνην τῆς εἰς τὸν τύπον ἐκδόσεως καταβαλὼν ἄρχων Πιτάρης· αὐτὸς πολλάκις ἐζητήσατο τέττες· καὶ ἐγὼ μὲν ἐπαρακίνησα αὐτὸν, ἵνα πρὸς πλείονας τὸ ἀγαθὸν μεταδώσῃ, διὰ τῆ φωτὸς τῆς τυπογραφίας· ὁ δὲ προθύμως ἐδέξατο τὴν ψυχῶφελῇ προτροπὴν μου, καὶ τὴν δαπάνην κατέβαλε πᾶσαν· λοιπὸν ἔχετε ἤδη αὐτὲς, πάντες οἱ ποθῶντες τέττες πρότερον, εἰς καθαρὰς καὶ λαμπρὰς χαρακτῆρας ἐγγεγραμμένους· καὶ ὅσοι πρότερον ἠγνοεῖτε, μαθόντες τὴν ἐν αὐτοῖς φερομένην χάριν καὶ παρακλήσιν, ἀποδέξασθε εὐμενῶς· διότι ἀνίσως κατὰ καιρὸς ἐφιλοπόνησαν πολλοὶ μεταγενέστεροι Ἱεροὶ διδάσκαλοι χαρισηρῆς ῥῶδης, καὶ παρακλητικῆς ὕμνης, εἰς πολλὰς ἀγίες, καὶ οἱ ζηλωταὶ τῆς ἀνωθεν ἀληθείας προθύ-

μως

μως ἐξέδωσαν εἰς τὸ κοινὸν διὰ φιλοτίμου αὐτῶν δαπάνης, πολλῶ μᾶλλον ἔπρεπεν οἱ κανόνες ἔτοι ἐνυπάρχειν εἰς τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας ἐκδεδομένοι· ὁ μόνον ὡς ποίημα ἄνδρὸς ἀγίου καὶ σοφῆ, ὁ ποῖος ἦν ὁ συγγραψάμενος αὐτὲς ἅγιος Ἰωσήφ ὁ ὕμνογράφος, ἀλλὰ καὶ διατὶ ὁ ἀπόστολος ἔτος τῆ φωτὸς ἔχει πλείονα παρησίαν πρὸς θεὸν τῶν ἄλλων ἀγίων ἀπάντων· καὶ ὁ ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἀξιώθεις ἀνακληθῆναι ἐπὶ τὸ σῆδος τὸ δεσποτικόν, καὶ ὑὸς τῆς μητρὸς αὐτῆς σωτῆρος, καὶ ἀδελφὸς κληθῆναι· ἔτος ἀναμφιβόλως καὶ μετὰ τὴν μετᾶσιν πλείονα τῶν ἄλλων ἀγίων κέκτιται παρῆσίαν πρὸς αὐτὸν· τῆτο γνώσκων ὁ μέγας Θεοδότος ὁ Αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, αὐτὸν ἐζήτησεν εἰς βοήθειαν κατὰ τῆ ἀποστάτη εὐγενίου, καὶ (ὡς οἱ Ἱσوريκοὶ μαρτυροῦσιν) θαυμασίως ἐνίκησε τὸν τύραννον· τῆ στρατεύματος τοῦ Βασιλέως ἀβλαβὲς διατηρηθέντος· ὁ τῆτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ Ἱσोरῶνται τεράσια εἰς τὰς μετὰ πίσεως θερμῆς ἐξαιτήσαντας τὴν ἀντίληψιν αὐτῆ· διὰ τῆτο πρὸς πάντας τὰς εὐσεβεῖς, καὶ ἐκκλησιαστικὰς, καὶ μοναχὰς, καὶ λαϊκὰς, εἰσὶν ὠφελιμώτατοι· καὶ ὅσοι

* β'

ἐν

ἐν ἀληθινῇ μετενοίᾳ, καὶ πίσει, ζητήσωσιν τὴν βοή-
θειαν αὐτῷ, διὰ τὴν ἣν ἔχει πρὸς θεὸν παρρησίαν,
καὶ ἐξοσίαν τῷ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ παρόντι
βίῳ πλημελήματα ἡμῶν, εὐρίσκεισι πάντες τῶν θεο-
φιλῶν αἰτημάτων τὴν χορηγίαν ἀνεξάντλητον καὶ
ἀκένωτον· ὃ ἡ ἀμεταποίητος καὶ ἀναφέρετος χάρις,
εἴη μετὰ πάντων τῶν ἐπικαλεσμένων αὐτὸν, καὶ τι-
ρέντων, καὶ ποιόντων, τὰ θεόθεν δι' αὐτοῦ δοθέντα
ἡμῖν δόγματα καὶ προσάγματα· ἀμήν.

Ὁ τῆς ὑμετέρας ἐν χριστῷ ἀγάπης ἐξηρητημένος.

ἐν Λειψία
αψχθ' σепτεμ. θ'.

Θεοδώριτος.

Κα.

εν 58

Κανὼν αἱ 8 ἡ ἀκροσυχία, βροντῆς δυσαιπῶ τὸν γόνον θεοῖς
λόγοις. Ἰωσήφ.

Ἐδὴ αἱ ἡχος αἱ. ὦδὴν ἐπινίκιον.

ἐλάχιστος ἀδελφός καὶ δῆλος

Βροντήσας τὰ ἄρρητα, τῇ οἰκουμένῃ,
βροντῆς υἱὸς κέκλησαι· διὸ τὴν ἐμβρόν-
τητον ψυχὴν μου ζώωσον, νενεκρωμένην
μαθητὰ, παντοίοις παίσιμασι· —

Πημάτων ὁ φθόγγος σου, εἰς πᾶσαν κτί-
σιν διέδραμε πάνσοφε, ἀσραπαῖς τοῦ Πνεύ-
ματος καλαφωτίζων πισοὺς· διὸ με φώτισον
τῇ σῇ σκέπῃ προσερχοῦντα· —

A

O:

2
Οἱ πίσει τῷ οἴκῳ σου, κεκληρωμένοι εἰς
δόξαν καὶ αἰνέσιν, τοῦ Θεοῦ ἀπόστολε, τῇ
μεσιτείᾳ σου, τυχεῖν με δόξης τῆς ἐκεῖ, παμ-
μάκαρ, ποίησον. — θ'.

Ναὸς ἐχημάτησας, Θεοῦ παρθέने. αὐ-
τὸν οὖν ἰκέτευε, ἐν ναῷ ἀγίῳ σου, τοὺς
ἀνυμνοῦντας αὐτὸν, οἴκους τριάδος καθα-
ρὺς δειχθῆναι ἅπαντας. —

Ἦδη γ'. λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Τψος, πρὸς τὸ ὑπερίσμιον, τὸν νοῦν ἀνα-
τεινας, ὅλος κατηυγασθης, τὸ ἐκεῖθεν φέγ-
γος, τῆς ἀρχικῆς τριάδος, καὶ χαίρων ἐβρόν-
τησας· ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεὸν λόγος
Θεοῦ ὁ συναΐδιος. —

Στῶμεν ἐν ναῷ, Φιλόχριστοι, τοῦ Θεοῦ,
βοῶντες, Κύριε τῆς δόξης, εὐχαῖς τοῦ Θεολό-
γου, τῆς σῆς μελλούσης δόξης μετόχους
ἀνάδειξον, σὲ τοὺς δοξάζοντάς πιστῶς, ἁμαρ-
τιῶν λύσιν παρέχων ἡμῖν. —

Ωφθης, ποταμὸς πληρούμενος, μυσι-
κῶν ὑδάτων· οἷς καλάρδουσόν μου τὴν καρδίαν
μάκαρ, αὐχμῶ τῆς ἁμαρτίας, τακείσαν
πα-

3
παρέχων μοι, δακρύων ὀμβροὺς μολυσμῶν,
καθαρτικοὺς ταῖς ἱεσίαις σου. — θ'.

Πύλην, ἣν Θεὸς διώδευσεν, ἀπορρήτω λό-
γῳ· ἀνοιξόν μοι πύλας μετανόας, ὅπως
ὑπεισελθὼν γνησίως ἐξομολογήσωμαι τῷ
κενωθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τῶν κακῶν λύσιν κο-
μίσωμαι. —

Ἦδη δ'. ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ως ἵππονσε θαλάσση, θεόπλα μυσικῇ,
χρῖσός ἐπεβίβασε, ταράσσοντα σαφῶς, τῆς
ἀπιστίας τὰ ὕδατα τὰ θολώδη, καὶ τοὺς ἐν
τούτοις συμπνιγέντας θεολόγε, θεῖαν πρὸς
ζωὴν ἐπανήγαγες. —

Τὸ πῦρ τοῦ παρακλήτου, ἐν γλώσση προ-
φανῶς φέρων κατενέπρησας, τὴν ὕλην μα-
θητᾶ, τῆς ἀθείας· δόσε καθικετεύω, κα-
τάφλεξόν μου τῆς ψυχῆς πάντα τὰ πάθη,
καὶ πυρὸς γέεννης με λύτρωσον. —

Ο δίκαιος καὶ μόνος, ἀλάθητος κριτῆς, ὃν
δικαίως ἐκρινας ὑπάρχειν μαθητὴν, καὶ θεο-
λόγον προσδέχου σὲ δυσωποῦντα, ὑπὲρ λα-
οῦ σου κατακρίτου ἁμαρτίαις, καὶ μὴ κατ-
αισχύνῃς τοὺς δούλους σου. — θ'.

Α β'

Νοός

Νόος μου τὰς κινήσεις, κατεύθυνον ἀγ-
νή, πρὸς ὁδὸν θελήματος τοῦ λάμπαντος ἐν
σου, καὶ σωτηρίους ὁδοὺς καινίσαντος πᾶσι,
τοῖς πλανηθεῖσιν ἀνοδίαις ἀμαρτίας. ὅπως
ἀνυμνῶ σε πανύμνητε. —

Ῥδὴ ε. τὴν σὴν εἰρήνην.

Γαζρός πρὸ ἐωσφόρου σε, ὀφθέντα τοῦ
Πατρὸς, σάρκα τε χριστὴ, παρθένου φορέσαντα,
ὁ Θεολόγος διετράνωσεν, οὗ ταῖς εὐχαῖς
σῶζε, πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης. —

Ορθῶς βαδίζαν ἅπαντας εὐόδωσον σοφὲ,
τρίβους πρὸς ζωὴν, φερούσας ἀπόστολε, τὰς
τοῦ δολίου ἀποφεύγοντας, ὁδοὺς πεπληρω-
μένας, σκότους καὶ ἀπωλείας. —

Νεώσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἀρότρω πρεσ-
βειῶν, σπᾶϊρον ἐν αὐταῖς, Κυρίου ἀπόστολε, ἐν-
θεον γινῶσιν τὴν βλασάνουσιν, πᾶσαν δι-
καιοσύνην. ὅπως σε εὐφημῶμεν. — ς.

Ολόγος σάρξ ἐγένετο, σιηνώσας ἐν τῇ
σῇ, ἄχραντε ἀγνή, κοιλιᾷ ὡς ἔφησεν ὁ Ἰωάν-
νης

νης ὁ ἀπόστολος, θεολογῶν πανσόφως, ὡς
μέγας Θεολόγος. —

Ῥδὴ ε. τὸν προφήτην, Ἰωάν.

Ναὰς γέγονας Θεοῦ, τοῦ οἰκήσαντος ἐν
σοί. τοὺς οὖν θεῶ σου ναῶ ἐπορθερίζοντας
πιστῶς, ἀνάδειξον τριάδος οἶκους, μάκαρ
ἀπόστολε. —

Θεολόγε μαθητὰ, φωταγώγησον ἡμῶν,
τὰς ψυχὰς τῷ νοητῷ, παριστάμενος φωτὶ,
καὶ διώξον, μάκαρ τὸ σκότος, τῶν πονηρῶν
λογισμῶν. —

Επὶ πέτραν ἐντολῶν, σερεώσας μου τὸν
νοῦν, ἀπερίτρεπτον ἐχθροῦ, πολυπλόκοις μη-
χαναῖς, ἀπέργασαι, ταῖς προσευχαῖς σου
μάκαρ ἀπόστολε. — ς.

Ιατήριον γενοῦ, τῆς νοσοῦσής μου ψυχῆς,
τῶν ψυχῶν τὸν ἱατρὸν, ἡ τεκοῦσα ἐν σα-
κί, καὶ ἔρυσάι με πρὸς γεέννης, θεοχαρί-
τωτε. —

Κοντ. τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε.

Ῥδὴ ς. τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Α γ

Οπε

Οποταμὸς τῶν λόγων σου σοφὲ, ἐπέκλυσε πᾶσαν φρένα λογικὴν, καὶ θολερὰς ἀποξηράνας ἀναβλύσεις, καθαρὰ βλασηματα, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ σαφῶς παρέστησας. —

Ιλὺι ἐμπαγέντα με παθῶν, ἀνάγαγε χαῖρά μοι ἐκτάνας συμπαθῶς, τοῦ συμπαθοῦς, ὡς μαθητῆς ἠγαπημένος· ἵνα μακαρίσω σε, προσάτην ὄντα θερμὸν τῶν προσερχόντων σοι. —

Σταλάζον γλυκασμὸν ὄρεος σαφῶς, γεγένησαι ὅθεν δυσωπῶ σε ἐκτενῶς ἀπέλασον ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, πᾶσαν ἡδονὴν κατὰ πικρον, καταγλυκαίνων σοφὲ τὰ αἰσθητήρια. —

Λόγος οὐδὲς δυνήσεται εὐρεῖν, τοῦ τόκου σου βάθος τὸ ἀπόρρητον ἀγνὴ· ὅθεν βοῶ, ἐκ τῆς βυθοῦ με τῶν κακῶν μου ἀγαθὴ ἀνάγαγε, πρεσβευτικῇ σου χειρὶ· ἵνα ὑμῶν σε χεῖ. —

Ἐδὴ ἡ. τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Ο.

Ομετὰ τοῦ Πνεύματος τὰ βάθη, τοῦ Θεοῦ ἐρμηνεύσας, καὶ τὴν προάναρχον τοῦ ἡοῦ, καὶ ἀπόρρητον γέννησιν τρανώσας, σῶσον ἡμᾶς πάντας, εὐχαῖς σε, Θεολόγε. —

Τοιμωτάτοις δέησιν, Θεολόγε παρθένε, τὴν σερωθῆσάν μου ἁμαρτίαις καρδίαν, ἀπέργασαι ἐν πίσει, εὐτεκνον τὰς θείας καρποφοροῦσαν πράξεις. —

Ιδοὺ σοι ταλαίπωρε τὸ τέλος, ψυχὴ τὸ τάχος ἐγγίξει, καὶ ὡς ἀνέτοιμος, πρὸς κολάσεις χωρήσεις, ἐπίσρεψον καὶ κρᾶζον, σῶσόν με οἰκτίρμον, εὐχαῖς τοῦ Θεολόγου. —

Σύ με κατὰ κριτον ὑπάρχοντα, διὰ πλῆθους πταισμάτων, ἁγία Δέσποινα, ἀκατάκριτον τό τε συντήρησον· ἵνα μέλλω παρῆσαναι, τῷ Φρικτῷ κριτηρῷ. —

Ἐδὴ θ. τὴν Φωτοφόρον νεφέλην.

Περουργὸς μυστηρίων, καὶ συγγραφεὺς ἀπορρητῶν, ἠγαπημένος τῷ χριστῷ, θεολόγων ἀκρότης· ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς καὶ κήρυξ, παγκόσμιος γεγένησαι. διὰ τοῦτό σε πάντες εὐφημοῦμεν, Θεολόγε, εὐσεβῶς. —

Α δ.

Ἐμοις

Ωμοις σαυρὸν φέρων ὥσπερ, ἄροτρον χέρ-
σαις καρδίαις, σὺ κατενέωσας σοφέ· διὰ
τοῦτο βοῶ σοι, τὴν χερσὼθέν σου ψυχὴν,
κακῶν ἐπιδόσσειν, ὁμάλισον, καὶ καρποὺς
μετανοίας φέρειν, μάκαρ, ἐνδυνάμωσον
Θεῶ. —

Σὲ τοῦ χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸν ἀκακίᾳ καρ-
δίας ἀγαπηθέντα ὑπ' αὐτοῦ, δυσωπῶ, Θεο-
λόγε, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, δαιμόνων
κακώσεσιν ἐκάστοτε, κακουμένην πρᾶυνον, καὶ
ταῖς θείαις ἐκλαμπρύναι ἐντολαῖς. —

Ἡγγικεν ἤδη τὸ τέλος, καὶ ἐμαυτοῦ οὐ
φροντίζω, ἀλλ' ἀμελείᾳ σκοτισθεῖς, αἰσθη-
σιν οὐ λαμβάνω· νίκησον μόνε ἀγαθὲ, ψυχῆς
μου τὴν πώρωσιν, δεήσεσι· τοῦ καινοῦ Θεο-
λόγου, καὶ μὴ δωῆς ἀπωλέσθαι με δεινῶς. —
θ.

Φῶς ἐξ ἐμοῦ καθωράθης, ἀποτινκόμενον
τέκνον, καὶ ὑψωθέντος σου σαυρῶ, ποῦ σου
ἔδω τὸ κάλλος, παρισταμένη μητρικῶς, ἢ
ἀμεμπτος ἔλεγε δακρύουσα, σὺν τῷ ἡγαπη-
μένῳ, Θεολόγῳ, ἣν ὑμνοῦμεν εὐσεβῶς. —

Κανὼν β'. Ὡσπερ ἡχος β'. ἡ ἀκροστιχίς. ἡ Δέησις αὕτη τῇ
μαθητῇ δευτέρᾳ. Ἰωσήφ.

Δεῦτε λαοί.

Διαπαντὸς, ἀγγελικαῖς ὁμηγύρεσι, συνα-
γελάζων πάνσοφε, χριστοῦ ἀπόστολε, σὺν
αὐτοῖς ἐκδυσάπει, σωθῆναι τοὺς ἐν πίσει, σὲ
λιτανεύοντας. —

Ἐχων αὐτὴν, σὺ τὴν σοφίαν διδάσκαλον,
διδασκαλίαις ἡρδευσας, πάντα τὰ πέρατα,
ἱερὲ Θεολόγε, σοφίσας τοὺς ἀσόφους, στέ-
νει τοῦ Πνεύματος. —

Ἡθι δεινὰ, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν δίωξον,
πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως ἡμᾶς ἐξάρπασον, καὶ
πυρὸς αἰωνίου, παμμάκαρ Θεολόγε, τοὺς
σοι προστρέχοντας. —
θ.

Σὺ τὴν ἀγνὴν, ἀγνὸς ὑπάρχων, παρέλα-
βες· μεθ' ἧς ἡμᾶς συντήρησον θεομακάρισε,
ἐν

ἐν ἀγνείᾳ τελεία, καὶ φόβῳ τοῦ Δεσπότη, καὶ καθαρότητι. —

Ῥῥὴ γ. στερεώσον ἡμᾶς. —

Ικέτευε Θεὸν τὸν πανοικτίρμονα, γαλήνην σαθεράν ἡμῖν βραβεῦσαι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ τελείαν διόρθωσιν μακάριε. —

Στενούμενοι παθῶν ἐπανασάσεσί, βοῶμεν, ἐν πίσει σοι, Θεολόγε, πλατυσμῶ θείας πρεσβείας σου, ἀπαθείας πρὸς πλάτος πάντας ἰδυῖον. —

Αγίασον ἡμᾶς τοὺς κληρωθέντας σοι, καὶ δίδου εὐσχημόνως τὸναθ' ἡμέραν, Θεολόγε, πολιτεύεσθαι, τοὺς ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου ὑμνοῦντάς σε. —

Τπέρλαμπρε πασὰς Θεοῦ πανάμωμε, δυσώπη, ἐν ταύτῃ σου τῇ πασάδι, τοὺς πῖσως ὑμνολογοῦντας σε, τῆς Τριάδος γενέσθαι οἰκητήριον. —

Ῥῥὴ, δ' Ὑμνῶ σε ἀκοήν γὰρ Κύριε.

Τὸ

Τὸ Φέγγος τῆς ἐν Θεοῦ γνώσεως, ἐν καρδίᾳ σου δεδεγμένος, ἐφώτισας, πάνσοφε, τὰ πέρατα Θεολογίας. διὸ σκιοτισθῆσαν τὴν καρδίαν μου ταῖς παρανόμοις πράξεσι καταύγασον. —

Ηκρίσις ἐπὶ θύραις πρόσεχε, παναθλία ψυχὴ καὶ κράζον, ἡμάρτηνα Κύριε, ἱλάσθητι οἰκτείρησόν με, λιταῖς τοῦ ἐνδόξου ἀποστόλου σου, καὶ μὴ εἰς πῦρ με πέμψῃς τὸν κατάκριτον. —

Τοῖς ἄνω ἐπὶ γῆς ἐνούμενος, ἐμυήθης τὰ ὑπὲρ λόγον· ἀλόγων ἐν πράξεων, σπανδάλαν τε πολλῶν τοῦ βίου ἡμᾶς, Θεολόγε, ἀπολύτρωσαι, τοὺς ἱερεῖς σε λόγοις λιτανεύοντας. —

Ως ὄμβρος ἐν γαστρί σου Δέσποινα, καταβέβηκεν ὁ ξεγάζων, τοῖς ὕδασι Κύριος τῷ νεύματι τὰ ὑπερῶα, αὐτὸν ἐκδυσώπη τὰ ὄμβρεμάτα, τὰ πονηρὰ ξηρᾶναι τῆς καρδιάς μου. —

Ῥῥὴ ε. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός. —

Μαθητευθεὶς τῷ Χριστῷ, ἐπανειλίθης ἐν αὐτῷ ἐνδοξε, καὶ τὴν πηγὴν ἀντλήσας ἐκείθεν τῶν

τῶν θείων δωρεῶν, κατήρδευσας κόσμον,
πανσόφοις σὲ διδάγμασιν: —

Αγιον σκεῦος χριστοῦ, Πνεύματος σκεῦή
καὶ ἡμᾶς ποίησον. Θᾶε λιμὴν τῶν χειμαζομέ-
νων, κυβέρνησον ἡμᾶς, πελάγει τοῦ βίου δει-
νῶς κινδυνεύοντας.: —

Θραῦσον ἐχθροῦ μηχανὰς, σῶσον καὶ
κλῆρον καὶ λαὸν σκέπη σου, διηνεκῶς προσ-
φεύγοντας, μάκαρ, καὶ ἰάσαι ἡμῶν ταῖς
σαῖς ἱεσίοις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.: —

Θεοτοκίον.

Ητοῦ παντὸς βασιλῆς, τὸν βασιλέα τοῦ
παντὸς τέξασα, διηνεκῶς τῶτον ἐκδυσώπει,
τῆς ἄνω καὶ ἡμᾶς, δάξαι βασιλείας παρ-
θένε οἰκήτορας.: —

Ῥδὴ εἶ. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Τεῖνάν σε καθάπερ βέλος τὸ ἐπου-
ράνιον τόξον, ἐπαφῆκε τὰ τῶν ἐχθρῶν τιτρώ-
σκεν συστήματα, πανεύφημε, μαθητὰ τοῦ
σωτῆρος.: —

Ἡλιον

Ηλιον δικαιοσύνης, χριστὸν τῷ κόσμῳ κηρύ-
ξας· τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν πολλοῖς
ἀποπήμασι κατάνυγασον, ἱερὲ Θεολόγε.: —
Ϛ.

Δέσποινα εὐλογημένη, τὸν παντευλό-
γητον λόγον ὑπὲρ λόγον τέξασα ἐν γῇ. πάν-
τας εὐλόγησον τοὺς δούλους σου, τῆς σὲ πιστῶς
εὐλογοῦντας.: —

Κοντάκιον. τὰ μεγαλεῖά σου Παρθ.

Ῥδὴ Ϛ. εἰκόνος χρυσεῆς.

Εικόνα εἰδὼς, τοῦ Πατρὸς τὸν υἱὸν καὶ χα-
ρακτῆρα, τούτου τὴν θείαν κατετράνωσας,
καὶ προαιώνιον γέννησιν, γράφων, ἐν ἀρχῇ ἦν
ὁ λόγος· εἰ καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, διὰ τὸ σῶ-
σαι τοὺς βροτοὺς μάκαρ ἀπόστολε.: —

Τμνοῦντας ἡμᾶς, σὲ τὸν πάντων φωτι-
σμόν Φώτισον μάκαρ ἐπερχομένων περιτάσεων,
τῇ μεσιτείᾳ σου λύτρωσαι ἔθνη τὰ πολέμους
ζητῶντα, καδυποτάττων ἀπόστολε, τῶν βασι-
λέων τοῖς ποσὶ ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς.: —

Τὴν πόλιν ἡμῶν, ὡς τῶν πόλεων πασῶν
προκαθήμενην, σεισμοῦ βαρέος ἀπολύτρω-
σαι,

σαι, βαρβαρικῆς τε ἀλώσεως, πάσης ἐναντίας τε βλάβης, ταῖς προσευχαῖς σου ἀπόσολε, εἰρηνικὴν ἡμῖν ζωὴν πρυτανεύονος. —

θ.

Τιμῶ σε ἀγνή, τὴν τιμήσασαν ἡμᾶς ἡτιμωμένους, τῇ παραβάσει τῆς προμήτορος, καὶ μεγαλύνω σε, πάντα τῷ μεγίστῳ σου τόκῳ, μεγαλύνασαν χάριτι, τοὺς σμικρυνθέντας τῶν κακῶν ταῖς ἐπιδόσεσιν. —

Ῥδὴ ἡ. τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Εν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν δαπανήσας νυσαγμῷ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην. διὸ προσρέχω τῇ σῇ ἀγρύπνῳ πρεσβείᾳ, ἀπόσολε, πρὸς τὸν τῆς μετανόιας ἐξέγειρόν με ὄρθρον. —

Ρωμαλεότητι φρενῶν τῶν δαιμόνων καθελῶν μηχανουργίας, τῆς ἐκείνων ἐνέδρας, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, παμπάικα, λύτρωσαι ἀπόσολε, τῶν ἀμαρτιῶν μου σιορπίζων τὸ φορτίον. —

Αφνω ἐφίσταται ψυχὴ ὥσπερ κλέπτῃς ἐν νυκτί, τὸ τέλος οἶμοι! καὶ ἀνέτοιμος οὔσα, πῶς ἐποφθίσῃ χειρῶ; σπεῦσον οὖν πρὸ τέλους

λους καὶ βόησον· ὄκτερόν με, λόγε, εὐχαῖς τοῦ Θεολόγου. —

θ.

Ιερωτάταις σε Φωναῖς, ἡ καλλονὴ τοῦ Ἰανῶβ, ἀγγέλων δόξα, σωτηρία ἀνθρώπων, ἀποσόλων χαρὰ, μαρτύρων ἀγίων τὸ καύχημα, ἀνυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. —

Ῥδὴ θ. τὸν ἐκ Θεοῦ θεὸν λόγον.

Ωζαιοτάτῃ καρδίᾳ, τῷ ὑπὲρ πάντας ὠραίῳ, τῷ κάλλει τοὺς υἱοὺς τῶν γηγενῶν, χαίρων χειρῶ ἡκολούθησας, διάγάπης τελείας, αὐτῷ ἀνακραθεῖς ὡς μαθητῆς, Ἰωάννη παρθένε. διὸ σε μακαρίζομεν. —

Σοῦ τῷ ναῷ κληρωθέντες, καὶ ἐν τούτῳ προθύμως τὸν αἴτιον ὑμνοῦντες τοῦ παντός, καὶ σε πισῶς μακαρίζοντες, μεσιτεία σου Θεᾶ, πταισμάτων ψυχικῶν καὶ συμφορῶν, καὶ παντοίων κινδύνων ἔυσθειμεν, ἀπόσολε. —

Ηλιανὰς λαμπηδόνας ἀπασφάπτει ὁ οἶκος, ὁ σὸς ἡγαπημένε τοῦ χειροῦ, παύων σιοτώδη νοσήματα, καὶ δαιμόνων ὁμίχλην,

σικε-

σπεδάζων καὶ φωτίζον τοὺς πιστῶς, σε τι-
μῶντας, πανεύφημε ἀπόστολε. —

Θεοτοκίον.

Φέρεις ὀνείδη, υἱέ μου, καὶ ἐκούσια πάθη,
κρεμάμενος ἀδίκως ἐν σταυρῷ, παρισταμένη ἡ
ἀμεμπτος, μαθητῇ σὺν παρθένῳ ἐβόα θρηνη-
δοῦσα μητρικῶς. Ἦν Φωναῖς ἀσιγήτοις
ἐνθέως μεγαλύνομεν. —

Κανὼν γ'. Ἐ ἡ ἀκροστιχίς ἡ Τρίτην δεῖται τὴν δε προσδέχεσθαι μά-
καρ. Ἰωσήφ. ἡχος γ'. Ὡδή α'

Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τὴν πυρίνην γλῶσσαν, τὸν νοῦν τὸν αὔ-
λον, τῶν θεωριῶν τὴν σάλπιγγα τὴν Θεῖαν,
τὸ σῶμα τῆς σοφίας, τὸν μέγαν Θεολόγον,
θείοις ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν. —

Πηγαρεύων μάκαρ, τὰ θεῖα δόγματα,
ἐπεισας λάεσ'· διό σέ ἱκετεύω τὴν ταπεινὴν
ψυχὴν μου, ταῖς πλάναις τοῦ βελίαρ, πλα-
νωμένην, ἀδήγησον πρὸς ζωὴν. —

Ἰατρὲ νοσούντων, Φωστὴρ ἄδυτε, Φώτι-
σον με νῦν, καὶ ἴασαι τὰ πάθη τῆς ταπεινῆς
ψυχῆς μου, ὡς ἀγαθὸς προσάτης, Θεολόγε
τῶν προσερχόντων σοι πιστῶς. —

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν Μητέρα Θεοῦ, πίσει σε νῦν ἐκ-
δυσωπῶ, ἀγία Θεοτόκε, ἀγίασον τὸν νοῦν μου,
καὶ

καὶ λύσιν μοι παράσχου, τῶν πταισμάτων
ταῖς ἱεσίοις σου: —

Ἐδὴ γ. σείρα ψυχὴ καὶ ἄγωνα: —

Ησὴ Φωνὴ ἐξήχηται, ὥσπερ μεγίστη βρον-
τὴ, εἰς τὰ τῆς γῆς πληρώματα· καὶ τῶν ἐλ-
λήνων νῦν ἐκολόνησε σοφούς, θεόφρον ἀπό-
σολε, καὶ πάντας ἐφώτισε, μόνον γινῶναι
Θεόν: —

Στῶμεν ἐν οἴκῳ σήμερον, τοῦ Θεολόγου
πιστοί, καὶ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ταῖς εὐπροσ-
δέκτοις τούτου σῶτερ εὐχαῖς, τὸν νοῦν ἡμῶν
κατάυγασον, τὰ πάθη θεραπεύσον, τῶν
καρδιῶν ἡμῶν: —

Ικετηρίαν πόησον, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Θεόν,
μάννα ἱεροῦ ἀπόσολε, ἀπόσεισμοῦ τε καὶ
λιμοῦ καὶ λοιμοῦ, βαρβάρων ἀλώσεως,
καὶ πάσης κακώσεως, πάντας ῥύσα-
σαι: —

Νενεκρωμένην πάναγνε, τὴν ταπεινὴν
μου ψυχὴν, τῆς ἁμαρτίας δῆγματι, ὡς
τὴν ζῶν τετοκυῖα τοῦ παντός, ἀνάστησον,
ζώω-

ζώωσον, παθῶν ἐλευθέρωσον Θεοσύμφου-
τε: —

Ἐδὴ δ. τί ἐξέση ἀββακούμ.

Τὸν ἀπόστολον χριστοῦ, τὸν τῆς εἰρήνης πο-
ταμὸν, τὸν ταῖς ἀρεδαῖς ταῖς μυσικαῖς, τὸν
κόσμον καταρδεύσαντα, ἱκετεύσωμεν ἐμφα-
νῶς, ὅπως ἀποπλύνῃ, ἅπαντα ῥύπον
ἡμῶν: —

Ηχρειώθην ταῖς πολλαῖς, τῶν ἡδονῶν
ἐπιφοραῖς, καὶ καταγώγιον τῶν παθῶν, ὃ
ἄθλιος γεγένημαι· ἀπαθείας ἐν τὴν πηγὴν,
ἱκέτευε μάννα, οἰκτιρηθῆναί με: —

Νόμους Θείους τοῖς λαοῖς, διατιθέμενος
σοφῇ, ὡς νομοθέτης πριναῖλης, πρὸς τὴν
ζῶν ὁδήγησας· ὅθεν πίσει σε δυσωπῶ, ὡς
παρανομήσας, ἐλέους μάννα τυχεῖν: —

Θεοτοκίον.

Δεδεμένους ταῖς πολλαῖς, ἁμαρτιῶν ἡμῶν
σειραῖς, λύσον πανάμωμε σαῖς εὐχαῖς, τὸν λύ-
σαντα κυήσασα πάντων τῶν αὐθρώπων δεσμὰ,
ψυχικῶν πταισμάτων, Θεογεννήτορ ἀγνή: —

Β β

Ἐδὴ

Ἐδὴ εἰ. τὸ Φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Ετράνωσας Τριάδος τὸ Φαίδρον, ἐθεολόγησας ἡοῦ προανάρχου, θεῖαν γέννησιν διὰ τοῦτό σε, ὡς Θεολόγον ἀνευφηροῦμεν. —

Παντόκων ἡμᾶς λύτρωσαι δεινῶν, ἐπερχομένων ἡμῖν, δι' ἁμαρτίας πληθύν· σὲ προσάτην γὰρ προβαλλόμεθα, πρὸς τὸν Θεόν, μάκαρ Θεολόγε. —

Ρανίδα κατανύξεώς μοι νῦν, Φλογμῷ παθῶν χαλεπῶν, ἐκτεταμένῳ δεινῶς, σαῖς πρεσβείαις μάκαρ δώρησαι, καὶ τῆς Φλογὸς τῆς μελλούσης με ῥῦσαι. —

Ορῶσα σὺν τῷ Θεῷ μαθητῇ, προσηλωμένον ἐν σαυρῷ, τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεόν, ἐβασάνιζες, πόνοις σου τὴν ψυχὴν, τοῦτον ἀγνῶν ἀνυμνολογούσα. —

Ἐδὴ εἰ. βυθός μοι, τῶν παθῶν.

Σὺν Πέτρῳ, τῆς ζωῆς τὸ μνημεῖον, προφάσας, ἐπισώθης τὴν ἀνάστασιν λόγου, τοῦ σαυρωθέντος Θεοῦ· ὅθεν αὐτὸν, δυσώπειαί, ἐκ τάφου με τῶν παθῶν ἀναστῆσαι. —

Δε-

Δεσμεύειν ἁμαρτίας καὶ λύειν παμμάκαρ εἰληφῶς ἐξουσίαν, τὰ τῶν πταισμάτων ἡμῶν, λύσον δεσμά, χρισόνδυσωπῶν, καὶ αἰωνίου πυρός πάντας ῥῦσαι. —

Επλήγην, ἁμαρτίας ῥομφαία, καὶ κείμαι ἀνενέγγητος ὅλος. ταῖς πρὸς Θεὸν σου λιταῖς, μῦστα χριστοῦ, ἐξέγειρόν με ἐκπληρωτὴν, ἐντολῶν Θεῶν νόμων. —

Θεοτοκίον.

Χερσί σου, τὸν κατέχοντα πάντα κρατούσα, ἐκ χειρὸς ἁμαρτίας, Θεοκυῆτορ ἀγνῇ, ῥῦσαι ἡμᾶς τοὺς πόθῳ πολλῷ, ὑμνολογῶντας, τὴν σὴν παρερησίαν. —

Κοντάκιον. Τὰ μεγαλῆα σε.

Ἐδὴ ζ. Τρεῖς παῖδες ἐν καρμίνῳ.

Οφῶς ἐθνῶν ἐν πίστει, Θεολόγε γενόμενος, καὶ πρὸς αὐλὸν αὐγὴν, μετατεθεὶς ἀληθῶς, φώτισον πάντων τὰς φρένας, καὶ σιοτασμοῦ ἁμαρτιῶν, ῥῦσαι πρεσβείαις σου. —

Τπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων κτησάμενος, τῷ αὐλῷ καθαρῶς, ἡνώθης μάκαρ νοῦ.

Β γ

νοί· διὸ βοῶμέν σοι πίσει, τὸν νοῦν μου δαΐζον
κοσμικῶν παθῶν ἀνώτερον. —

Μαράνας τῆς κακίας, τὰ φυτὰ θείοις
λόγοις σου, κατεφύτευσας λαοῖς τὴν Θεί-
αν γνῶσιν σοφὴ· διὸ βοῶμέν σοι πίσει· τὸν
Θεὸν φόβον ἐν ἡμῖν, εὐχαῖς σου φύτευ-
σον. —

Αγία Θεοτόκε, ἡ Θεὸν ὑπεράγαθον,
αγιαζοντα ἡμᾶς, ἀποτεικοῦσα σαρκί, ἀγία-
σμόν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμὸν ἐν ταῖς ψυ-
χαῖς πάντων κατὰπεμψον. —

Ῥδὴ ἡ. Τῶν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγῇ.

Κυμαינוμένην σε πρὸς θάλασσαν, τὴν
τοῦ βίου ἐπεβίβασεν, ἵππον ὡς ἄριστον σο-
φί, συνταράσσοντα κύματα, τῆς πάλαι
ἀθείας· ὅθεν βοῶ, βυθοῦ με ἀμαρτιῶν,
ῥῶσαι μάκαρ. —

Αἰ ἱεραὶ μάκαρ πορεύαισιν, πρὸς Θεὸν
κατευθυνόμεναι, πᾶσιν ἐγένοντο ὁδὸς, εἰς
ζωὴν ἀναβιβάζουσαι· διό μου τὰς πορείας,
τὰς τῆς ψυχῆς κατεύθυνον, εἰς ὁδὸν σωτη-
ρίας. —

Ῥη-

Ρητορευόντων τὰς ὁδοὺς, ἐπεσόμισας ἀπό-
στολε, ῥητορεύων τὰ τῷ Θεῷ μεγαλεῖα καὶ
θαυμάσια, τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ, τῇ σοὶ δοθεί-
σῃ ἐξ ὕψους, ὑπὸ τῷ Παρακλήτῃ. —

Ιδε παρθένε ὁ υἱός σου, ὁ παρθένος ὃν ἠγά-
πησα· φησὶν ὁ λόγος τῇ Μητρί, ἐν σαυρῷ
σαρκί κρεμάμενος, μεθ' οὗ δυσώπει κόρη,
ὑπὲρ λαοῦ γινώσκοντός σε, ἀγνὴν Θεοτό-
κον. —

Ῥδὴ θ. ἐν Σινάϊω τῷ ὄρει κατεῖδесе.

Ως Φαιδρότατος ἐνδοξε ἥλιος, διελθὼν
πᾶσαν τὴν γῆν, σκοτασμὸν ἀθείας ἐδίωξας,
καὶ ἐφώτισας πιστούς· διὰ τοῦτο βοῶμεν σοὶ
πίσει προσερχόντες, ζόφου ἀπάλλαξον, πά-
σης ἀμαρτίας, ἡμᾶς μεσιτείᾳ σου. —

Συνηθείαις κακαῖς συνεχόμενος, οὐ ποιῶ
τὸ ἀγαθόν, καὶ Θεοῦ κατ' ἐκείνην μακρύνο-
μαι, συμπαθοῦς καὶ ἀγαθοῦ, τῇ ἐν σοὶ
συμπαθείᾳ ἀγαθὴ ἀπόστολε, δίδου διόρθω-
σιν, τῇ κεκακωμένῃ ψυχῇ μου, καὶ σῶσον
με. —

Β δ'

Η δ'

Ημέρα ἐγγὺς τῆς ἐτάσεως, καὶ ἐγὼ
οὐ συνῶ, πωροθῆσαν καρδίαν γάρ κέκτημαι,
ἐργασίαις πονηραῖς, ὁ Θεὸς ὁ τελώνην δι-
κτέρας ξενάξαντα· οἶνταρον σῶσόν με, ταῖς
τοῦ Θεολόγου, σεπταῖς παρακλήσεσιν. —
θ.

Φωτοφόρον Κυρίε παλάτιον, ἀγιάσμα-
τος σκηνή, Φωτισμοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλή-
ρωσον, καὶ σκηνώσαι ἐν ἡμῖν τῆς ἀγίας τριά-
δος, τὸ Φέγγος ἱκέτευε· ἵνα ὑμνῶμεν σε,
πάντων διὰ σοῦ τῶν καλῶν ἀξιούμενοι. —

Κανὼν δ', ἡ ἁπλοῦς, ἡ δὲ τετάρτη τῷ Θεῷ πρέπει Φίλω.
Ἰωσήφ. Ω' δὴ ἀ' ἡχοῦ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

Ως μύσθην τῆς χάριτος, ὡς μαθητὴν ἀλη-
θέσατον, ὡς θεῖον ἀπόστολον, ὡς μέγαν κήρυ-
κα, ἱκετεύω σε, παμμακάρι Θεολόγε, τὰ νέ-
φη διάλυσοντὰ τῆς καρδίας μου. —

Δαιμόνων κακώσεως, καὶ πονηρῶν ἐπιθέ-
σεως, ἀνθρώπον διάσωσον, ἡμᾶς πανόλβιε, τὸ
κλυδάνιον, τοῦ ἑίου κατευνάζων, καὶ πρὸς
ὄρμαν ἀκλυσον διαβιβάζων ἡμᾶς. —

Ηκρίσις ἀνίλεος, τοῖς μὴ ποιήσασιν ἔλεος,
ψυχὴ μετανόησον, προσάτην ἔχουσα, τὸν
ἀπόστολον, καὶ θεῖον Θεολόγον. Χριστὸς ὃν ἡγά-
πησε τοῦτον παθόντα. —

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη θεράπευσον, τῆς ἀσθενούσης
καρδίας μου, τὸν νῆν μου εἰρήνευσον, κλυδω-
ζόν

υιζόμενον, παναμώμητε, ἀγία Θεοτόκε, ὅπως
μακαρίζω σε πίσει σωζόμενος: —

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Ευηγγελίσο, τὴν Θεοῦ σωτηρίαν τοῖς
ἔθνεσι· σωτηρίας ἐν τυχεῖν, καὶ παρμάκαρ
ἀξίωσον, ἀσώτως τὸν εἶόν μου, ἐκδαπανή-
σαντα: —

Τὰς ἀσθενείας, τῶν ψυχῶν ἡμῶν μακά-
ρθεράπευσον, τῶν σωμάτων δὲ δεινὰ, ἀπέλα-
σον ἀμαρτήματα, πᾶσαν τε παράγαγε, θλί-
ψιν δέομεθα: —

Αγαπητόν σε, ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης ἐκάλει-
σεν, Ἰησοῦς ὁ πλάσουργός, τῆς ἀνθρωπίνης
ὑπάρξεως, ὃν δυσύπει πάντοτε σώζεσθαι
ἅπαντας: —

Ρίζης βλασάνεις, ἴεσσαί ὥσπερ ῥάβδος, πα-
νάμωμε, ἀνθος φέρουσα χριστὸν, τὸν φυτρεγόν
πάσης κτίσεως· ὃθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντες
δοξάζομεν.

Ῥδὴ

Ῥδὴ δ'. Οὐκαθήμενος ἐν δοξῇ.

Τὴν προάναρχον τοῦ λόγου, διετράνωσας
γέννησιν, μακάρ Ἰωάννη, τοῖς ἱερωτάτοις σου
δόγμασιν· ὃν ἐκδυσώπει ῥυσθῆναι πάσης
θλίψεως· τοὺς τῇ σκέπη σε, τῇ ἱερᾷ κατα-
φεύγοντας: —

Η καρδία σου δοχεῖον, Χαρισμάτων τοῦ
Πνεύματος Θεολόγε ὦφθη· ὃθεν δυσωπῶ τὴν
καρδίαν μου, ταῖς τῶν παθῶν ἐπηρεαίαις ἀγριαί-
νουσαν, καταπράυνον ἐκδυσωπῶν τὸν φι-
λάνθρωπον: —

Ταῖς χορείαις τῶν ἀγγέλων, συγχχορεύ-
ων μακάριε, τοὺς ἐν τῷ ναῷ σου, νῦν χοροσα-
τοῦντας ἱκέτας σου, καὶ ἐν αὐτῷ σε ὑμνουῦ-
τας καταφαιδρυνον, καὶ παντοίων ιδέαις, κα-
λῶν κατακόσμησον: —

Θεοτοκίον.

Ως ἐώρα σε παρθένε, ὁ παρθένον φυλά-
ξας σε, μαθητῇ παρθένῳ, συμπαρισταμένην
καὶ σένουσαν, ἐκτεταμένος ἐν ζύλῳ παρεδί-
δου σε, ἐπιμελείαν τήνσῃν, ποιεῖν προθυμώ-
τατα: —

Ῥδὴ

Ῥῆ, ε'. ἀσεβεῖς ἐκ ὄφονται.

Θαυμαῶς τὴν ἀναρχον, ἐτραύνας ἀρχὴν, τοῦ δι οἴκτον ἐπὶ τῆς γῆς καταδάντος πάνσοφε· ὃν ἐκδυσώπησον, δυσχερῶν τοῦ-
βίου με, καὶ παθῶν ἀπολυτρώσασθαι: —

Επὶ σὲ κατέφυγον, προσάτης μόιγενοῦ
Θεολόγε Φθοροποιῶν, ἀναγκῶν ἐξαίρων με,
τοῦ ἀπολλύμενον, προσδοαῖς τοῦ ὀφείως, καὶ
ποικίλαις περισάσεις: —

Οθαυμάτων ἄδυσσον, ἐκδλύζων μυσιῶς,
τὰς ἀδύσσης τὰς θολεαῖς, τῶν παθῶν μου
ξήρανον, Θεῖε ἀπόσολε, κατανύγων χάριτι,
τὴν καρδίαν μου ἐνάστοτε: —

Θεοτοκίον.

Πψωθὲν τα βλέψασα, ἐν ξύλῳ τὸν υἱόν,
παρεσῶτα σὺν μαθητῇ, ποδομένῳ ἄχραν-
τε, ἔσενες κλαίουσα, καὶ αὐτοῦ τὴν ἄφατον,
συγκατάδασιν ἐδόξαζες: —

Ῥῆ, ε'. Ἐδόησε προτυπῶν.

Προσώξεσαν, καὶ ἐσάπησαν μάκαρ' οἱ μώ-
λωπες, τῆς ψυχῆς μου, ἰατρὸς ὡς ὑπάρ-
χων

χων ἰάτρευσον, καὶ τῷ θείῳ φόβῳ, πανταχά-
θεν με δέομαι φερούρησον: —

Ραθυμία, δαπανῶ τὴν ζωὴν μου καὶ δέδοι-
κα, τὴν ἐκείθεν τιμωρίαν, προσάτης μοι Φά-
νηθι, ἐν ἡμέρᾳ δίκης, Θεολόγε χρεῖσθ' Ἐπισή-
θις: —

Εκέκραξα, ἐν ὁδύνῃ ψυχῆς μου βοήθειμοι,
ποντομένῳ, ἐναντίων ἀνέμων προσπνεύσει,
μαθητὰ Κυρίου, βοηθὲ τῶν πισῶς αἰτουμέ-
νων σε: —

Θεοτοκίον.

Παρίσασο, μαθητῇ σὺν παρθένῳ πανά-
μωμῃ, κρεμαμένῳ, ἐπὶ ξύλου χρεῖσθ' καὶ ἐδά-
κρυες, σὺν αὐτῷ δυσώπει, τοῦ δοθῆναι μοι
πένθος χαρμόσυνον: —

Κοντάκιον. Τὰ μεγαλεῖα σου παρθένε.

Ῥῆ, ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν βαθυλῶνι.

Εχων ἄδυσσον πταισμάτων, σοῖς προσρέχω
οἰκτιρμοῖς, κερτημένος ἄδυσσον εὐσπλαγχνε
αὐτὸς οἰκτειρόν με, ταῖς ἱεσίαις Κύριε, τοῦ σο-
φοῦ ἀποσόλου σου: —

Ἰλε-

Ιλεως γενοῦ οἰκτίρων, τοῖς πιτεύουσιν εἰς σέ, εὐχαῖς καὶ δέησιν τοῦ πανευκλεοῦς ἀποστόλου σου, ἀμαρτημάτων νέμων, πάσῃ ἡμῖν ἀπολύτρωσιν. —

Φέρουσα χριστὸν ἀγκάλαις, πάντων τὸν Δημιουργὸν, παρθένη καὶ Κύριον, δυσώπει αὐτὸν ἐν χερσὶ με, τῆς ἀμαρτίας ῥύσασθαι, τὸν πολλαὶ πλημμελήσαντα. —

Ἦδὴ, ἦ. Λυτρωτὰ τῷ παντός.

Ιατρῆον παθῶν ἀναδέδεικται, σοῦ τὸ τέμενος μάκαρ ἀπόστολε, ἐν ᾧ οἱ καταφεύγοντες, νοσημάτων λυτρεῖνται, ἀναβοῶντες, εὐλογᾶτε ὑμνᾶτε τὸν Κύριον. —

Λαμπροτάτῳ ἡλίῳ συνήκησας, τῷ τῆς δικαιοσύνης ἀπόστολε διό με φωταγωγήσον, τὸν ἐν σκότειαν παντοίων ἀμαρτημάτων, ῥαθυμία ψυχῆς συνεχόμενον. —

Ποτάμιον ῥεῦμα συμπνίγει με, τῶν παθῶν ἡσφοδρὰ ἐπανάσσεις, θείων ναμάτων ἔμπλεως, ποταμὸς δεδαιγμένος βοηθήσόν μοι, Θεολόγε Κυρίου ἀπόστολε. —

ΘΕΟ-

Θεοτοκίον.

Ιεσσαί ἐκ τῆς ῥίζης βλαστήσασα, καὶ φυτὰ τῆς ἀπάτης μαράνασα, ἀναβλασάνειν πράξεις με, ἐναρέτους δυσώπει, τὸν εὐεργέ Θεότοκε πιστῶν ἢ βόηθεια. —

Ἦδὴ ἦ. Εὖα μὲντῷ τῆς παρακοῆς.

Ωραῖος ὑπάρχων ἐντολαῖς ἀπόστολε, ἀσραπτύσαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ἄγγελος ὥσπερ τῷ Δεσπότη, παρίσσαι μεδέξει θεούμενος, διό με γυμνωθέντα ἀμφίασον, ἔνδυμα δόξης μεσιτεῖα σου. —

Στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ σοφοῦ ἐν Πνεύματι Θεολόγου καὶ βοήσομεν. Δέσποτα Κύριε ταῖς τούτου πρεσβείαις, περασμῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος. —

Ημβλυνας τὰ κέντρα τοῦ ἐχθροῦ τοξέμασι, τῶν ἐνθέων διδασμάτων σου, τούτου βελῶν πεπυρωμένων, ταῖς σαῖς μεπροσασίαις συντήρησον, πανεύφημε ἀπόστολε ἄτρωτον, τὸν προσφυγόντα ἐν τῇ σιέπῃ σου. —

ΘΕΟ-

Θεοτοκίον.

Φωστῆρες ἐκλείπουσιν ἢ δρῶντές σε ἐπὶ ξύ-
λου ὡς κατάκριτον, ἀνυψωθέντα ἢ παρθένος
ἐβόα σὺν παρθένο δακρύουσα, τῷ θαύτῳ Θεο-
λόγῳ καὶ ζένουσα, ἣν καταχρέως μακαρί-
σωμεν. : —

Κανὼν ε. ἢ ἡ ἀκροστιχίς. „Πέμπτη δέησις τῷ Θεοῦ πρέπει. Φιλω.
Ἰωσήφ. Ωδὴ, α. ἤχος πλ. α.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Πέμπτον σοι τὸν ὕμνον, προσφέρω ἀπό-
ψυχῆς, Θεολόγε Κυρίε καὶ μέγιστε ἀπόστολε,
δι' ὃ λόγου χάριν μοι, δίδου ταῖς πρεσβείαις
σου, ἵνα μέλψω τὰ σὰ θαυμάσια: —

Εβλυσας ζωῆς ῥᾶθρα Θεόπτα χάριτος,
τὴν πηγὴν τῆς σοφίας διδάσκαλον κτησάμε-
νος· διὸ ἱκετεύω σε, τὴν ψυχὴν μου πότισον,
ἐκτακῆσαν φλογμῷ τοῦ ὄφους.: —

Μῦρον χρυσοῦ ποθήσας ἐκκενωθὲν δι' ἡμᾶς
ἡδυνήσοις ὁδομαῖς σου, ὅλον με εὐωδίασον Κυ-
ρίου ἀπόστολε, ἀπελάυνων ἅπασαν, δυσω-
δίαν ἐκτῆς καρδίας μου: —

Γ

Θεο-

Θεοτοκίον.

Πάλαι παρισταμένη Θεοκυήτορ ἄγνη, τῷ
χριστῷ σαυραμένη σὺν τῷ παρθένῳ ἑλαιοῖς·
μεθ' οὐ ἰκετεύω σε, τῇ ψυχῇ μου δώρησαι,
πένθος θάϊόν τε καὶ σωτήριον. —

Ῥῥῶ γ. Ὁ πῆξαις ἐπ' οὐδενός.

Τὴν σάλπιγγα, Τὴν τραυῶς Θεολόγῃ
γέννησιν, τὴν ἐντὶ ἀνάρχου Πατρὸς κηρύξα-
σαν, ἅπαντες τιμῶμεν ὡδαῖς καὶ ὕμνοις
ἐπαξίως, τὸν Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον, πάντων
Θεολόγων τὸν πρῶτισον. —

Ηκρίσις ἐπὶ θύραις ψυχὴ γρηγόρησον,
πρὸς ἀπολογίαν ἐτοίμη Φάνηθι, κρᾶζουσα
τῷ πάντων λυτρωτῇ, εὐχαῖς τοῦ Θεολόγου,
μὴ κατακρίνης με ὁ πλάσας με, δίκαιε κρι-
τὰ συμπαθέσατε. —

Δολίας ἀπαγωγῆς ἐχθροῦ με ἐξάρπασον,
πονηραῖς ἐννοίαις ἀποσυλοῦντός με, καὶ μα-
κρὰν ἰσῶντος τοῦ Θεοῦ, ἀπόστολε Κυρίου, σὲ
γὰρ προσάτην ἐπιγράφομαι, πάντων ἀναγ-
νῶν με ἐξάρπασον. —

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ελπίδα καταφυγὴν, σὲ ταῖχος τὸ ἄρρηκ-
τον, καὶ βεβαίαν σκέπην ἔχω Θεόνυμφε, μὴ
με καταισχύνῃς ἐν καιρῷ, τῷ τῆς ἀπολο-
γίας, μὴ με παρίδῃς κλονιζόμενον, ταῖς ἐπι-
βουλαῖς τοῦ ἀλάστορος. —

Ῥῥῶ δ. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ηκόντισας ὡς βέλος σωτήριον, τὸν μα-
θητὴν σου ὁ Θεὸς, ἐχθρῶν τιτρώσκειν συστή-
ματα, ταῖς παρακλήσεσι τούτου, ἰάτρευ-
σον ψυχῆς μου τὰ τραύματα. —

Σταλάζον γλυκασμὸν ὄρος πέφυκας,
πικρίας ῥῦσαί με παθῶν, χριστοῦ Θεόπτα
ἀπόστολε, καταγλυκαῖνον ψυχὴν μου, ταῖς
σαῖς ἐπισασίαις καὶ χάρισιν. —

Ιάσεων πηγὴ ἀνεξάντλητος, ὁ σὸς γεγενη-
ται ναὸς, ἐν ᾧ προσρέχοντες κρᾶζομεν, τας
ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, θεράπευσον Κυρίως ἀπό-
στολε. —

Γ β'

Θεο-

Θεοτοκίον.

Στενάζουσα καὶ δάκρυα χέουσα, σὺν μαθητῇ ἀγαπητῷ, τῷ σῷ υἱῷ ἐνητένιζες, ἐσαυρωμένῳ παρθένε, μεθ' οὗ σε καταχρεως δοξάζομεν: --

Ῥδὴ, έ. Ὁάναδαλλόμενος.

Τοῦτο σου τό ποίμνιον, ποιμήν πανάρισε, ἀγρίων λύκων ἀεί φυλάττοις, σιέπη τῶν πτερύγων σου, ὡς ἐν μάνδρᾳ θείᾳ, τηρῶν ἀνεπιδούλευτον: --

Ὡς θείας πρὸς Κύριον, καὶ Φῶς γενόμενος, τὸς τῷ ναῷ σου χρεῖς Θεόπτα, πῖζει ἐπορθεύοντας, τοῦ αἰῶντος Φέγγους, μετόχους πάντας ποίησον: --

Θρόνῳ παρισάμενος, τῆς Θεῆς χάριτος, ἀναισθητῶντα, ταῖς ἀμαρτίαις, θρόνον με αἰσθήσεως, δείξον Θεολόγε, ἐνθέαις μεσιτείαις σου: --

Θεοτοκίον.

Ἐσενες δακρύουσα, ἡνίκα ἔβλεπες, σὺν τῷ παρθένῳ παρισαμένη, τὸν υἱόν σου Δέσποινα, σαυρῶ παγέντα, μεθ' οὗ σε μακαρίζομεν: --

Ῥδὴ

Ῥδὴ, ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ουρανὸς ὡς ἔμφυχος διηγῆσω, δόξαν τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀρετῶν μύσα θεοδίδακτε· διὸ ἡμᾶς, ταῖς προσευχαῖς σου διάσωσον: --

Τηρέτα γνήσιε, τοῦ Δεσποτου σήριζον ἡμᾶς, καθυπηρετεῖν, Θείοις θελήμασι, τοῦ πονηροῦ τῆς κακουργίας ἐκκλίνοντας: --

Πειρασμῶν καὶ θλιψεων καὶ κινδύνων, καὶ τῶν οδυνῶν, τόνς κεκληρωμένους διαφύλαττε, τῷ ναῷ σου, σαῖς ἰκεσίαις ἀπόστολε: --

Θεοτοκίον.

Ρύσαι με πανάμωμε, αἰωνίου σκότους καὶ πυρός, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον κατεύνασον, ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα: --

Κοντάκιον. Τὰ μεγαλεῖα σου παρθ:

Ῥδὴ, ζ'. Οὐπερυψούμενος.

Ἐβλυσεν ἡ γλῶσσα σου, δογμάτων ἄδυσσον, καρδίας ἀρδεύοντα. ἐν οἷς μου κατάρδυσον, τὴν ψυχὴν Θεολόγε, ἀρετὰς ἀναβλυσανειν: --

Γ γ'

Πο-

Πορείας κατεύθυνον, πορείας μου δέομαι, εἰς τρίβον σωτήριον, Κυρίου ἀπόστολε, εἰς ὁδοὺς θελημάτων, τοῦ Δεσπότου τῶν ἀπάντων. : —

Εμβλεψον δεήσεσι, τῶν παρακαλούντων σε, καὶ δίδου βοήθειαν, ἡμῖν θαλαττεύουσι τῷ κλύδωνι τοῦ βίου, Θεολόγε κατ' ἐκάστην. : —

Θεοτοκίον.

Ιασαι τὰ τεάσματα, τῆς ψυχῆς μου πάναγνε, παῦσον τὸ κλυδώνιον, δεινῶς τὸ χεῖμαζον με, γαλήνης με πληροῦσα, καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. : —

Ἐδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμ.

Φίλε τοῦ χριστοῦ ἠγαπημένε λίαν, Φιλῆν μεκαρδίωσον τέτον ἐκάστοτε, ὅπως Φιλίαν φύγω σαρκὸς δολίαν, ἀνυμνολογῶν σε, ὡς μέγιστον προσάτην. : —

Ιλεως γενοῦ ἡμῖν Θεὲ τῶν ὅλων, ἔχωνδυσωπῇντά σε τὸν σὸν ἀπόστολον, δίδου πταισμάτων διόρθωσιν ἀμέτρων, καὶ πειρατηρίων, ἀνάνευσιν παντοίων. : —

Λύ-

Λύρα μουσικῇ, σάλπιγγ' Θεοῦ μεγάλῃ, κύκλω τῆς καρδίας μου ἐνθέως σάλπισον, τά-Φω καμένης πολλῆς ἀναισθησίας, ὅπως ἀνα-
ξᾶσα, ὑμνῇ σε εἰς αἰῶνας. : —

Ωρθῆς οὐρανῶν ὑψηλοτέρα κόρη, ὑψίσον κυήσασα Θεὸν καὶ Κύριον, ὅνπερ ἐν ξύλῳ ὑφύμενον ὀρῶσα, σὺν τῷ θεολόγῳ, μητρικῶς ἐθρηνώδεις. : —

Ἐδὴ ἡ. Ησαΐα χόρευε.

Ιησοῦν τὸν Κύριον, τὴν σοφίαν μάκαρ τοῦ Πατρὸς, διδάσκαλον ἐσχηκώς, ἥσχυναςσοφῶν, ἐλλήνων φρυάγματα, ὅθεν βοῶ, μῦσα τοῦ χριστοῦ, γνώσεως πλήρωσον, καὶ σοφίας τὴν καρδίαν μου. : —

Ως χριστοῦ ἀπόστολος, ὡς τοῦ κόσμου μάκαρ ἀλιεὺς, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, θάων πρεσβειῶν, ἀγκίστρω ἀνάγαγε, ἵνα αἰ, χαίρων ἀνυμνῶ, τὴν προσοσίαν σου, Θεολόγε τὴν σωτήριον. : —

Στρατιαῖς ἀπόστολε, οὐρανίαις πάντοτε συνῶν, ἰκέτευε σὺν αὐταῖς, σώζεσθαι ἡμᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ ἀφεγγῶς, σκότους
Γ δ καὶ

καὶ πυρὸς, διακονίζοντος, καὶ τῆς πλάνης
τοῦ ἀλάστορος. : —

Ηγαπήθης ἄριστα, ἀγαπήσας τὸν ἀγα-
πητὸν, υἱὸν μονογενῆ, λόγον τοῦ Πατρὸς,
οὐπερ με καρδίῳσον, τῇ ἀγάπῃ, πάθῃ τῆς
σαρκὸς, μάκαρ μισήσαντα, Θεολόγε τά
ὀλέθρια. : —

Φαύλαις ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀτόποις ὄντως
λογισμοῖς, καὶ πράξεσι βλαβεραῖς, ὅλως
σπιλωθεὶς· ἄσπιλε ἀμίαντε, σοὶ προσερχώ
μῆτερ τοῦ Θεοῦ, κάθαρσον σῶσόν με, ἵνα πόθῳ
μακαρίζω σε. : —

Κανὼν ε'. ἡ ἁκροσυχία. „Εκτὴν δέησιν τῷ Θεῷ μύστη Φέρω.
Ἰωσήφ. Ὡς δὲ α. ἡχ. πλ.: β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθῃ τὸν λογισ-
μὸν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυφας, καὶ τὴν γεννη-
σιν ἡμῖν, τὴν Φρικτὴν ἐτράνωσας βῶν, Θεο-
λόγε, ἐν ἀρχῇ ὁ λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ. : —

Κατακαμπτόμενος πλήθει τῶν παρα-
σμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δαινῶν ἐπα-
γωγαῖς, πίσει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεο-
λόγε, βοηθός γενοῦ τοῖς δούλοις σου. : —

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθῃ τὰ χαλεπὰ,
ἱατρὸς ὡς ἄριστος, ἱασάμενος σοφὲ, αἰωνίου
λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρὸς, τῇ
μεσιτείᾳ σου. : —

Ητὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γε-
γόνότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἵτησαι ἀγνή, ἐν
Γ ἐ
ἡμέ-

ἡμέρα κρίσεως ἡμᾶς, οἰκταρῆσαι, τοὺς πολλὰ
ἡμαρτηκότας αὐτῷ. —

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὶ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ
λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ'
αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτι-
σιν πᾶσαν κατεφώτισας. —

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἀμαρτίας
τρισμάκαρ, τῆς οὐγῇ συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσ-
πότου καὶ Θεοῦ, ὀνἀγαπήσας θερμῶς, Θεο-
λόγος τούτου ἐχρημάτισας. —

Εδόθης πρόμαχος ἡμῶν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύ-
σης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβις, καὶ θαυμά-
των αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγή, Θεο-
λόγε, ὅθεν σε γεραίρομεν. —

Ηνίκα λόγος ὁ ἐν σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορ-
ρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ σταυροῦ,
παρθένω τῷ μαθητῇ, ὡς παρθένον, κόρην σε
παρέθετο. —

Ῥδὴ δ'. χριστός με δύναμις.

Σταγόσιν ἤρδευσας, τοῦ λόγου ἐνδοξε,
τὴν ὑφήλιον πᾶσαν τὰ θολερά, ἀσεβείας
ὑδα-

ὑδάτα, ἀποξηράνας εὐσεβῶς, διὰ τοῦτο σε
γεραίρομεν. —

Ισχὺν περιζῶσον, καὶ κράτος δέομαι, πα-
ραιμένην παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχὴν μου
πάνσοφε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσ-
φυγοῦσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου. —

Ναὸς γενόμενος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος,
τοὺς τῷ Θεῷ Ναῶ σου διηνεκῶς, πίψαι προ-
σεδρεύοντας, ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολό-
γε μεσιτείαις σου. —

Τὸ Θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν
ἁγίαν παρθένον περιφανῶς, πάντες μακαρί-
σωμεν, οἱ Θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δεινῶν
ἀπόλυτρούμενοι. —

Ῥδὴ ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου.

Ως ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῇ, τὴν ἀνα-
τολὴν τὴν νοητὴν, ἀνακηρύττων ἀπόστολε, κόσ-
μῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πο-
λυθείας, τὸ σκότος λύσασαν. —

Θεολογίαις σου ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευ-
σας ψυχὴν, ἱεροκήρυξ ἀπόστολε· ὅθεν σοι
κραυ-

κραυγάζω τὴν χερσωθεῖσάν μου, καρδίαν
ἀμαρτίαις, ὅλην κατάρδευσον. : —

Επλήγην βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὅλον με ὑγία-
σον σοφὲ, ἐπισασία σου δέομαι, καὶ πρὸς
τὰς ὁδοὺς με Θεοῦ κατεύθυνον, αἶ ταῖς
ἀνοδίαις ἀποπλανώμενον. : — θ.

Οτε παρέστης σὺν μαθητῇ, τῷ ἡγαπημέ-
νῳ ἐν σαυρῷ, τῷ σὺ υἱὲ παναμώμητε, ἔσενες
δακρύουσα καὶ ἐθαύμαζες, αὐτῷ τὴν πρὸς
ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν. : —

Ῥδὴ ε. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τπῆρξεν ὡς κάλαμος, ὀξυγράφου ἀλη-
θῶς, ἡ Θεολόγος γλῶσσά σου, καὶ λιγρε-
φεῦσα γνῶσιν ἀληθινὴν, καὶ νόμον καινότα-
τον, ἐν πλαξὶ Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν. : —

Μαράνας προθέλυμνα, ἀσεβείας τὰ
φυτὰ, ὡς γεωργὸς πανάριστος, ἐν τῇ ψυχῇ
μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσον ἐνδοξε,
ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἀναθάλλοντα. : —

Τιὸν τῆς παρθένου σε, ὃ ἐν ταύτης προελ-
θὼν, περιφανῶς ὠνόμασε. μεθ' ἧς δυσώπει
θέσει

θέσει πάντας υἱούς, Θεοῦ παναοίδιμε, χρη-
ματίσαι ποιοῦντας τὰ εὐάρεστα. : — θ.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βρο-
τοῖς, Θεὸς ἐν σοῦ πανάμωμε, ὃν ἐνδυσώπει
πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ Φρονήματα,
παναγία νεικρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Κοντάτιον. Τὰ μεγαλεῖασ.

Ῥδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν ἡάμιν.

Τὴν βροντὴν τὴν διηχήσασαν εἰς ἅπαντα, τὰ
πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον· δι' οὗ πᾶ-
σα ὅντως ἀκοῇ, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς,
καὶ μεγαλύνεται χριστός, ὃ τῷ παντός ποιη-
τής. : —

Ηπερίβλεπτος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια,
πᾶσαν φαιδρύνει ἔννοιαν, ἐν ᾗ πάντοτε ἀθροί-
ζομενοι Θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων
Ποιητὴν, καὶ εὐφημοῦμεν σε πιστῶς, ὄντα
προσάτην ἡμῶν. : —

Φωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκομεν, ταῖς
σελασφόροις λάμπεσι, σοῦ φωτίζεσθαι,
μαθητὰ δέομεθα χριστῷ, ἐνόμενοι σιότους
τῶν πάθων, καὶ παρασμῶν παντοδαπῶν τῇ
μεσιτείᾳ σου. : — θ.

Ευ-

Θεοτοκίον.

Ευλογοῦμέν σε πανάμωμε κηύσασαν,
εὐλογημένον Κύριον, τὸν εὐλογίας καταξέ-
φαντα ταῖς Θεϊκαῖς, ἐπάρατον φύσω τῶν
βροτῶν, καὶ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιω-
θέντας φθορᾷ. —

Ῥῥὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ρητορεύουσιν γλῶσσαν μάκαρ ἐμπόρησας,
καὶ θανόντας κακία πάντα ἐξώγρησας, τοὺς
τὸ ἱερὸν, δεξαμένους σου κήρυγμα· ὅθεν σε
τιμῶμεν, ὡς μύτην τῶν ἀρετῶν. —

Ωs παράδεισος ἄλλος ὁ Θεὸς οἶκός σου,
ἀναδέδεικται θαύμασιν, ὥσπερ ἄνθεσι, πάν-
των τὰς ψυχὰς, ἐνεδύνων ἀπόστολε, καὶ τῶν
παθημάτων, διώκων τὸ δυσῶδες. —

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες καὶ ῥῦσαί με,
ἐξ ἐχθρῶν καὶ ἐκείνων ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ
τὴν ταπεινὴν, συνθλιβόντων καρδίαν μου,
ἔχων δυσωποῦντα, τὸν Θεὸν μαθὴν σου. —

Θεοτοκίον.

Ιησοῦν τὸν σωτῆρα ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ
ἀγνῶν σου αἱμάτων Θεοχαρίτωτε, αἰτησά-
μεν ἡμᾶς

ἡμᾶς οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς
αἰωνίου κολάσεως ἐξῆραι. —

Ῥῥὴ ἡ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, ὁ λυ-
τρωτὴς μεσούσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ
ξύλου καὶ σοὶ παρατίθετο, διὰ παρθένω
μάκαρ, τὴν ἀειπαρθένον, κλέος ἀναφάρε-
τον διδούς, καὶ μεγαλύνων σε. —

Συνῶν ταῖς ἄνω θείαις δυνάμεσι, καὶ σὺν
αὐταῖς τὸ Θεὸν ἀνακράζων μελωδῆμα, τοὺς
ἐν οἴῳ ἀγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνο-
λογοῦντας, τὸν ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτεί-
αις σου σεπταῖς, χρεῖς ἀπόστολε. —

Ημᾶς τοὺς πίσει παρακαλοῦντάς σε, σῶ-
ζε παντὸς κινδύνου Θεολόγε μακάριε, τὰς
πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, Πνεύματι
κατευθύνων, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εὐ-
ερίνης, ἐντολῶν τοῦ παντοκράτορος. —
ἡ.

Φωνὴν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τοῦ
Θεοῦ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοηθώμεν, χαῖρε
θεόνε

θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε· χαῖρε Φωτὸς νεφέ-
λη, χαῖρε παράδεισε, δι' ἧς παραδείσου, τῆς
τευφῆς κατηξιώθημεν. —

Κανὼν ἑβδομος ἔῃ ἀκροεχίε. „Τὴν ἑβδομὴν δέσιν ὠμάκαρ
δέχου. Ἰωσήφ. ἦχος βαρὺς. Ὡδή α.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Τένας καθάπερ βέλος, ὁ δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ,
σε μάκαρ ἀπόσολε, εἰς πάντα κόσμον ἔπεμ-
ψε, βέλη συνθλῶντα τῆς πλάνης, καὶ τοῦ
αἰλοτρῆιου, τὰ τόξα συντρίβοντα. —

Ἡμάρτον ὑπὲρ πάντας, καὶ τὴν ψυχὴν
ἡμᾶνρώθην, καὶ σιότους πεπλήρωμαι, Φω-
τὸς ὑπάρχων ἐμπλεως, ὅλον αὐγασὸν με
μάκαρ, καὶ πρὸς σωτηρίας, ὁδὸν καθοδή-
γησον. —

Νόμους σωτηριώδεις, καταλιπὼν ἡχραιώ-
θην, καὶ πάθεισιν ἔκδοτος, ὁ τάλας ἐχρη-
μάτισα, σῶτερ ταῖς τοῦ Θεολόγου, οἰκτε-
ρον πρεσβείαις, καὶ σῶσόν με δέομαι. —

Δ

Θεο-

Θεοτοκίον.

Εσενες καθορώσα, τὸν σὸν υἱὸν ἐπὶ ξύλου,
ἀδίκως κρεμάμενον, παρισταμένη ἄχραντε,
ἅμα τῷ ἡγαπημένῳ Θεῷ Θεολόγῳ, καὶ τοῦ
τον ἐδόξασας. : —

Ἦδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς ἔρανός.

Βροντῆς υἱὸς ἀνομάσθης, μέγα βροντήσας
παμμάκαρ, εἰς τὸν πάντα κόσμον ἀληθῶς,
συνάψας ἀνόμους χάριτι, καὶ ἐμβροντήτους
ἀνοίας, περιφανῶς καταπλήξας, καὶ πρὸς
σωτηρίαν ἐφελκύσας αὐτάς. : —

Δούλος ὑπάρχων ἡδονῶν, κατεδουλώθην
τῷ πλάνῳ, καὶ τῆς δόξης πέπτωκα Θεῷ.
ὡς δούλος χρεῖσθ' παμμάκαρ γνήσιος, καὶ
ὑπηρέτης τῶν αὐτοῦ, πανευκλεῶν προσαγ-
μάτων, τάχος ἐλευθέρωσον, καὶ σῶσόν
με. : —

Ουρανὸς ἐμφυχος ὥφθης, δόξαν Θεῷ διη-
γήσω, Θεολόγε κήρυξ χρεῖσθ'· διό σοι βοῶ
μεγάλῃς δόξης με, δᾶξον θεόφρον κοινωνόν,
τῆς τῶν παθῶν ἀδοξίας, ἀπαλλοτριώσας τὴν
καρδίαν μου. : —

Θεο-

Θεοτοκίον.

Μὴ καταισχύνῃς με χρεῖσθ' ἐν τῇ τῆς δι-
κῆς ἡμέρᾳ, δυσωπᾶ σε ἡ ὑπερφύως, παρ-
θένος ἀγνή σὲ λόγε τέξασα, καὶ ὁ κλεινός
σου μαθητῆς, ὅνπερ ἡγάπησας λίαν, τρώ-
ποις ἀγαθοῖς καὶ λωπιζόμενον. : —

Ἦδὴ δ'. Ὁ πρεῖκους κόλπους.

Ην ἐν ἀρχῇ λόγος τοῦ Πατρὸς, πρὸς τὸν
θεὸν Θεὸς λόγος, διδάσκεις σοφῇ, καὶ ὁ λό-
γος σάρξ ἐγένετο, μένας ἀναλλοιωτος· ὃν
δυσώπει σῶσαι τοὺς δούλους σου. : —

Νόσους δαιῶν νῦν ἀμαρτιῶν, καὶ παρα-
σμῶν παντοδαπῶν καὶ θλίψεων, καὶ πυρὸς
διακαινίζοντος, καὶ σκότους πρεσβείας σου
Θεολόγε, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου. : —

Δός μοι χρεῖσθ' λύσιν τῶν κακῶν· δός ἐκκο-
πὴν μου τῶν χρεῶν, Θεὲ τοῦ παντός· δός μοι
χαῖρα κινδυνεύοντι, καὶ μὴ καταισχύνῃς με,
ταῖς τοῦ Θεολόγου δεήσεσιν. : —

Επὶ τὴν σὴν σιέπην κραταιάν, ἐπὶ τὸ πέλα-
γος σεμνὴ τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν, καταφεύγω
καὶ κραυγάζω σοι, Δέσποινα βοήθει μοι,
ποντουμένῳ σάλῳ ἀμέτρων κακῶν. : —

Δ β

Ἦδὴ

ᾠδὴ ε'. Κυρίε ὁ Θεός μου.

Ηλγησας ὅτε εἶδες, τὸν χριστὸν παγέντα μάκαρ ἐν ξύλῳ· διὸ ἱκετεύω σε, τὸ ἄλγος θεράπευσον τῆς ἐμῆς ἀθλίας καρδίας, καὶ πρὸς σωτηρίαν με ἵθουνον. : —

Στῶμεν ἐν ὁμονοίᾳ, ἐν τῷ Θεῷ οἴκῳ τοῦ Θεολόγου, αὐτὸν ἱκετεύοντες, πρεσβεῖαν ποιήσασθαι, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ κτίσει· ὅπως οἰκτηρήσῃ καὶ σῶσῃ ἡμᾶς. : —

Ιασαι τῆς ψυχῆς μου, τὰς ὁδύνας πάνσοφε Θεολόγε, παῦσον τὸ χαμάζον με, χαλεπὸν κλυδώνιον, δυσωπῶν Θεομῦσα, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν. : —

Θεοτοκίον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, χαλεπῶς τροπούμενον Θεοτόκε, ἐπίσρεψον σῶσόν με, γνώμη ἀπολλύμενον· ἐπὶ σοὶ γάρ πάσαν ἐλπίδα, ἀνεδέμην τῆς σωτηρίας μου. : —

ᾠδὴ ε'. Ναυτιῶντα σάλω.

Ωs ὥραῖοι μάλα, σοῦ οἱ Θεοείχνητοι πόδες, δραμόντες τὴν τρίβον τῆς εὐσεβείας, καὶ

καὶ τὰ προσκλήματα, τῆς πλάνης μειώσαντες· ὅθεν δυσωπῶ σε τὰς ὁδοὺς μου, πρὸς τὸν κηρυχθέντα ὑπόσου κατεύθυνον. : —

Μωρανθεῖσαν πάσῃ, σήψει χαλεπῆς ἁμαρτίας, ψυχὴν μου τῷ ἁλατι Θεολόγε, ἀνακαθάρας τῶν σῶν παρακλήσεων, δάξον ὑγιῇ, ἀσθανομένην φόβου Θεϊκοῦ· ἵνα πισῶς δοξάζω σε. : —

Αγαθὸν προσάτην, ἔχοντες ἡμᾶς σε, παντοίων, κινδύνων, λυτρεύμεθα ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ κυβερήσει σου προσπεραιούμεθα, βίου βιαιώτατα πελάγη, ἀνυμνολογῶντες πισῶς σε ἀπόστολε. : —

Θεοτοκίον.

Κοσμικαῖς φροντίσιν, ὅλως πεδηθεὶς οὐ βαδίζω, τὰς τρίβους τὰς θείας, Θεογεννητορ· ἀλλ' ἀνοδίαις πλανῶμαι, καὶ δέδοικα τὰς αἰωνίζουσας τιμωρίας, ἐξ ὧν με λιταῖς σου, πρὸς Θεὸν ἐξάρπασον. : —

Κοντάκιον. Τὰ μεγαλεῖασ Παρθένε.

ᾠδὴ ζ'. Κάμινον παῖδες,

Ανακειμένου χριστοῦ, πρὸς τὸ εἶδος ἀναπεσῶν ἀξιάγαγε, καθάπερ σπόγγος ἐκείθεν
 Δ γ τὰ

τὰ νάματα ἡρύσω, καὶ ἀπάσας τῶν πι-
στῶν καρδίας, χάριτος ἐπλησας. —

Ρῦσαι τὴν πόλιν ἡμῶν Θεολόγε, καὶ πᾶσαν
πόλιν δεόμεθα, πυρὸς μαχαίρας, σεισμοῦ
καταπτώσεως, καὶ βαρβάρων ἀλώσεως,
δυσωπῶν τὸν πάντων Θεὸν καὶ Κύριον. —

Δεσμῆν καὶ λύειν, λαβὼν ἐξουσίαν πα-
ρὰ Θεῷ πανσεβάσμιε, τὰς πολυπλόκους
σφαλὰς τῶν παραπτωμάτων μου, διάλυσον
δέομαι, καὶ φωτί με Θεῷ κατάυγασον. —

Ενδον καμίνου, οἱ τρεῖς νέοι παῖδες, σοῦ
προτυποῦσι τὴν γέννησιν, οὐ καταφλέχθης
τὸ πῦρ γὰρ κυήσασα· διὸ τὰ ὑλώδη μου, τῆς
καρδίας πάθῃ κατάφλεξον. —

Ῥδὴ ἡ. Ἀφλεκτος πυρὶ ἐνσιῶ.

Χάλη ἐκπετάσας, καθ' ἃ μάκαρ ἐδέξω,
Πνεῦμα τὸ καθαρώτατον, οὐ σιωδῶς ἐπιφοιτῇ-
σαν ἄνωθεν· ἐν ᾧ ἡγρίξας ἡμᾶς, πνίκοις καὶ
καθαροῖς, δάξον κραυγάζοντας· πάντα τὰ
ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. —

ᾠ

Οτε προκύψας σπουδῇ πρὸς τὸ μνημεῖον,
ἔγνωσ ὡς ἐξεγήγερται χριστός· ὃν αἰτῆσαι
ἀπόστολε ἐν τάφου ἀμαρτιῶν, τὴν νεκρωθῆ-
σάν μου ψυχὴν, ἐγῆραι ψάλλουσιν, πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ. —

Τὸ τὴν σιέπην σου σοφὲ, πίσει προσ-
τρέχει πόιμνη, λαὸς καὶ κληρὸς σου· πᾶσι
γενοῦ λιμὴν σωτήριος, ἐξ ὕψους ἐπιφοιτῶν καὶ
ἀγιάζων, καὶ φρουρῶν ἡμᾶς κραυγάζοντας·
πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμ. — Ὡ.

Ισασο οἰάπερ ἀμνὰς Θεογεννήτορ, ἀρ-
νίῳ ἐνατενίζουσα, προσηλωμένῳ ἐπὶ ξύλου
χριστῷ, καὶ ἐκλαιεσ μητρικῶς σὺν Θεολόγῳ τῷ
κλεινῷ, μεθ' οὗ καὶ ἔψαλλες· πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ. —

Ῥδὴ Ὡ. Μὴ τῆς φθορᾶς διαπέραν,

Ως τοῦ χριστοῦ μέγαν Φίλον σε μακαρί-
ζομεν, τῆς σαρκικῆς ἡμᾶς εὔσαι Φιλίας ἁγίε,
καὶ τὸν Φιλάνθρωπον, δι' ἃκραν εὐσπλαγ-
χνίαν, Φιλῆν ἀπὸ καρδίας, μεσιτείᾳ σου ἐν-
δυνάμωσον. —

Δ δ'

Σω.

Σματικῶν ἡμᾶς εὔσαι πόνων μακάριε,
καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πάσας τὰς νόσους
ἴασαι, ἅπαντα κίνδυνον, καὶ θλίψιν ἐναν-
τίαν, καὶ βλάβην τοῦ βελίαρ, μάκαρ ἀπο-
δώκων Θεολόγε, τῶν δυσωπουντων σε. —

Ηλιακὴν ὡς ἀντίνα νῦν ὑπερχόμενοι, τὸν
ιερώτατον δόμον, τὸν σεμνυνόμενον τῇ Θείᾳ
κλήσει σου, παρθένε Θεολόγε, ψυχὰς καὶ
τὰς καρδίας, φωτὶ ἀκραιφνεσάτω, ἀπορ-
ρήτως καταναγαζόμεθα. —

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ Θᾶον, τὴν σκοτισθεῖσάν
μου, τῇ ἀμελείᾳ καρδίαν καὶ κινδυνεύουσαν,
φῶτισον δέομαι, παρθένε Θεοτόκε, ὅπως
μὴ ἀφυπνώσω, εἰς θάνατον τελείως, ἁμαρ-
τίας καὶ παραπτώσεως. —

Κανὼν ἡ. οὐ ἡ ἀκροστιχίς. „Δέχου δέσιν ὀνόστη Θεῷ Φίλῃ τῷ Ἰω-
σήφ ἡχος πλ. δ'. Ωδή α.

Τγραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηραίν.

Δεσμῶν τε καὶ λύειν ἐπὶ τῆς γῆς, ἔχων
ἐξουσίαν, τῶν δεσμῶν μου τῶν χαλεπῶν,
λύσον ἐγγλημάτων ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν
Θεολόγε καὶ Κύριον. —

Εθέλχθης παρμάκαρ ταῖς κατ' ἁλώμασι,
χρεῖσ' τοῦ ὡραίου, καὶ μεθέξει ὥφθης Θεός·
διὸ δυσωπῶ σε φῶτισόν με, σκότει παντοίων
κακῶν καλυπτόμενον. —

Χορέαν κοσμήσας τῶν μαθητῶν, ἐκτῆς
ἀκοσμίας, λύτρωσαί με τῶν ἡδονῶν, καὶ
ὑπερκοσμίου βασιλείας, ἐπιτυχεῖν Θεολόγε
ἀξίωσον. —

Οδύρομαι ἄχραντε καὶ βοῶ, τὰ χρόνια
πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ χαλεπά, ἴασαι
καὶ

καὶ τρίβοις μετανόιας, τὸν λογισμόν μου
φθαρέντα ἐμβίβασον. : —

Ἐδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ σπέρμα.

Τφανε τὸ πνεῦμα σοι, κατασολὴν σο-
φῇ χάριτος· ἦν σολισθῆς, χαίρων εἰς τὰ
ἄνω, διαπρέπεις βασιλεία. : —

Δίδου τοῖς τιμῶσί σε, πρεσβευτικὴν σοφῇ
δύναμιν, τοῦ δυσμενοῦς, φεύγειν τὰς ἐνέ-
δρας, καὶ τὰ ἄμετρα σιάνδαλα. : —

Ευροίμι σε ἅγιε, τῷ φοβερῷ χριστῷ βή-
ματι, παρεστηκὼς, πάσης καταδίκης, χαλε-
πῆς ἐξαιρούμενον. : —

Θεοτοκίον.

Ηνθισας περμάζοντα, ὡς νοητὴ σεμνὴ
ἄμπελος, βότρυν χριστόν, οἶνον εὐφροσύνης,
εὐσεβῶς ἀποσάζοντα. : —

Ἐδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Συμπαθέσατον πρέσβιν σε, ἔχοντες οἱ δοῦ-
λοι σου, μεσιτεῖα σου, Θεολόγε λυτρωθῆ-
μεν, παρασμῶν παντόιων καὶ κακώσεων. : —

Ἰα-

Ιατρὸς ὧφθης ἄριστος, τέμνων χειρουργία
Θεὰ τὰ τραύματα, τῶν νοσούντων παναόι-
διμε, διό' ἰασαί με κινδυνεύοντα. : —

Νυσαγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας
περιεκύκλωσε, Θεολόγε τῇ πρεσβείᾳ σου,
διανάτησόν με πρὸς μετάνοιαν. : —

Οκαρπὸς τῆς κοιλίας σου, τοὺς καρπῷ
φθαρέντας ἐκαινοποίησε, Θεομήτορ καὶ τε-
θνήξαντας, τοὺς ἀνθρώπους πάλιν ἀνε-
ζώωσεν. : —

Ἐδὴ ε'. Ἰνατί με ἀπώσω.

Ιἦν εἰς πᾶσαν ἐξῆλθε, Φγόγγος ὁ σωτή-
ριος τοῦ ἀποστόλου σου, δι' αὐτοῦ σοι λόγε, οἱ
ἀνάξιοι τρόμῳ προσπίπτομεν, τὰς ἡμῶν δεή-
σεις, τὰς προσευχὰς καὶ τὰς ἐντεύξεις, καὶ
τὸν λόγον φιλάνθρωπε πρόσδεξαι. : —

Δωρεαῖς Φωτοβόλοις, σοῦ καταγλαίζε-
ται τὸ Θεῖον τέμενος, ἐν αὐτῷ φοιτῶν γὰρ,
οὐρανόθεν Κυρίᾳ ἀπόσταλε, ἀπελάυνεις νό-
σους, δαιμονικά συγκόπτης σίφη, καὶ πα-
ρέχεις ὑγίαν ταῖς κάμνουσιν. : —

Ὅχυ-

Οχυρώτατον τῆχος, ἔχοντές σε πάνσοφε
 χριστὸ ἀπόστολε, ἐλεπόλαις πάσας, τοῦ ἔχ-
 θροῦ καθαιροῦμεν ἐντεύξει σου· καὶ Θεὸς εἰς
 πόλιν, τὴν ἐπουράνιον σπυδαίως, ἐπειγέ-
 μεθα πόθῳ ὑμνοῦντές σε. —

Θεοτοκίον,

Η παρθένος ἡνίκα, σὺν τῷ Θεολόγῳ τῷ
 σαυρῷ παράστατο, ὑπ' ἀνδρῶν ἀνόμων, σαυρου-
 μένου σου λόγε ὁδύρετο· ἥς ταῖς ἱεσίσαις,
 τοῦ ὁδυμοῦ καὶ τῆς γεέννης, ἐξελοῦ ἡμᾶς
 μόνε φιλάνθρωπε. —

Ῥδὴ ε'. Ἰλασθῆτί μοι σωτήρ.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς, ἀπόστολε Θεῖα
 μέλη σου, συνώκησας τῇ ζωῇ τῶν ζόντων
 καὶ ἔσπευσας ζωηρεύτῳ λόγῳ σου, τοὺς νε-
 κρωμένους, τῇ κακίᾳ διασώσασθαι. —

Θαυμάτων διηγεῖ, πηγάζων νάματα πάν-
 σοφε, τὴν τῷ Φλογμῷ τῶν παθῶν, τακῆ-
 σαν καρδίαν μου, δυσωπῶ κατάρδευσον,
 ὅπως ἐμβλασῇσω, ἀρετῶν ὠραῖον ἄστα-
 χυν. —

Ἐμά-

Εμάκρυνά ἑμαυτὸν, τῶν ἐντολῶν τοῦ
 ποιήσαντος, καὶ θέλων τοῖς βλαβεροῖς, ὑπέ-
 κυψα πάθει· μετανόιας δίδου μοι, ἀφορ-
 μὰς οἰκτιζέμενον, Θεολόγου ταῖς ἐντεύξεσιν. —
 ς.

Οκατοικῶν οὐρανοὺς, κατώκησε τὴν γασέ-
 ρα σου· ὃν ἐκδυσάπει ἀὰ, κατοικτηρηθῆναι
 με, ἀθλίως χωρίσαντα, εἰς θηρὸς γαστέρα,
 νοητοῦ καὶ ἀπολλύμενον. —

Κοντάκιον. Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες ἐβραίων.

Τπνῶ δουλεύων ξαθυμίας, ἐπὶ κλίνῃς τε
 καθεύδων ἀμαρτίας· τῇ ἀγρύπνῳ σου νῦν,
 προσφεύγω προσασία· τῶν ἀναγκῶν μου
 ῥῦσαι με, Θεολόγε δυσωπῶσε. —

Φέγγει αὐτοῦ Φρυκτωρίας, ἐλλαμπόμε-
 νος ὡς ἥλιος ὠράθης· Θεολόγε διὸ, κατὰ-
 γασσον νυκτὶ με, ἀμαρτιῶν κυκλούμενον,
 καὶ δεινῶς ἀμαυρωθέντα. —

Ιλεως ἴλεως γενοῦ μοι, μὴ ποιήσαντι τὸ
 θέλημά σου λόγε, ἱεσίσαις τοῦ σοῦ, ἀγίου
 ἀποσόλου, καὶ τῶν ἐκεί βασάνων με, ἀπολύ-
 τρωσον καὶ σῶσον. —
 ς.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Λύσον παρθένε Θεοτοκε, τὰς σαρὰς μου πολλῶν ἁμαρτημάτων, δυσωποῦσα χριστὸν, τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου, τὴν ἁμαρτίαν ἄχραντε· ἵνα πόσω σε δοξάζω. —

Ῥδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Εν τῷ κόσμῳ μάκαρ, ἀσραπαϊτῶν λόγων σου διαδοθῆσαι, σιότους τὸν προσάτην, παντελῶς ἠφάνησαν, καὶ πρὸς τὸ Φέγγος, τῆς ἐνθέου δόξης, πάντας καθοδήγησαν, τοὺς ὑπερυψούντας χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. —

Τὸ βαρὺ φορτίον, τῶν ἁμαρτημάτων μου σιόρπισον μάκαρ, τὰ ζοφώδη πάθη, ἐν τῆς διανοίας μου μείωσον πάντα, καὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως βαίνειν με, πρὸς σωτηριώδεις, κατεύθυνόν με τρίβους. —

Οἱμοὶ πῶς ἀφρόνως, ταῖς ἀπάταις πάντοτε τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξελκόμενός τε, καὶ δελεαζόμενος καθυποκύπτω, πανοικτίρμον λόγε, ταῖς τοῦ Θεολόγου, θάαις μεσιτείαις, οἰκτιρήσον καὶ σῶσον. —

Θεο-

Θεοτοκίον.

Υπὸ τῆς οἰκίας, εὐσπλαγγνίας ὁ εὐεργέτης, κινήσας τὴν μήτραν σου, παναμώμητε, ὤκησε θέλων· ὃν αἰεὶ δυσώπει, συμπαθείας ἄχραντε, πάντας ἀξιῶσαι, ἡμᾶς ἡμαρτηκότας. —

Ῥδὴ Ϛ. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιάτρευσον τὰ πάθη, πάντα τῆς ψυχῆς μου, καὶ ταραττόμενον μάκαρ ἐρήνευσον, τὸν λογισμόν μου τοῦ βίου, ἀσάτοις κύμασιν. —

Ωραῖόν σου τὸ ἔδος, ὅθεν τῷ ὡραίῳ, ὡραϊζόμενος μάκαρ παρίσασαι, καταφαιδρύναν τοὺς πίσει ἀνευφημοῦντάς σε. —

Στενούμενοι παντοίαις, θλίψεσι τῷ πλάτει, τῶν πρεσβεῶν σου προσρέχομεν ἔνδοξε, σενοχωρίας ἀπάσης, ἡμᾶς ἐξάρπασον. —

Ηκρίσις ἐπὶ θύραις, πρόσεχε ψυχῇ μου, τὴν ῥαθυμίαν ἀπόθου καὶ βόησον· διὰ τοῦ σὸ ἀποσόλου Κύριε σῶσόν με. —

Θεο-

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε παρθένε, σὺν τῷ Θεολόγῳ,
καὶ μαθητῇ τοῦ σωτῆρος ἰκέτευε, ἐπιτυχάν
ἡμᾶς πάντας τῆς αἰωνίου ζωῆς. —

Κανὼν νέος εἰς τὸν Μέγαν Θεολόγον, ψαλλόμενος τῇ ἡ τῆ Μαίε.
Ποηθεὶς Παρὰ τῷ ὁσιωτάτῃ διδασκάλῳ Κυρίῳ Νικοδήμῳ τῷ
Ναξίῳ· ὁμῶ καὶ ὁ πλάγιος τετάρτος αἰτήσῃ τῶ ἱερομονάχῃ
κυρίῳ Θεοδοσίῳ, τῷ ἐκτῆς Κατὰ ἰωάννουμον ὁρος τῷ ἁ.
κσιμένης μονῆς τῷ ἀποστόλῃ, πλησίον τῆς βασιλικῆς μονῆς
τῷ Κετλεμέσῃ. Ὡδὴ ἡ ἡχος ἁ

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα εὐσεβείας πιστῶν, πτώ-
σεως δὲ τῆς πλάνης· καὶ γὰρ υἱὸς ὁτῆς βρον-
τῆς, ἐν ἀρχῇ ὁ λόγος ἦν, βροντήσας τρανῶς,
αἰρέσεις κατέβαλε, καὶ τὴν πίσιν ἐκράτυ-
νεν. —

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ ὁψόμε-
θα, Θεολογίας ὕψος τὸ δυσσανάβατον,
Ἰωάννης σήμερον, βάθος τὸ ἀπύθμαντον,
πλάτος τὸ ἀόριστον, καὶ τὸ μῆκος τὸ ἄπει-
ρον. —

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ
δὲ ἀγαλλιᾶσθω, ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, ὀμιέν,
ὡς Πνεῦμασθε θεῖον ἔχοντες, ἡ δὲ ὡς κατέχου-
σα, τὰ σεπτάσου συγγράμματα. — Θ.

Χαῖρε Δέσποινα Μαρία, χαίροις σήμερον
χαρᾶ, διπλῇ διπλῶς Παρθένε, ἐν τῇ ἀνα-
στάσει

τάσαι τὸ μὲν τοῦ κατὰ Φύσιν σε υἱοῦ· ἐν τῇ
μνήμῃ τὸ δέ, υἱοῦ παμφιλτάτου σου, κατὰ-
χάριν Θεόνυμφ·: —

Ἦν. Δεῦτε πόμα.

Δεῦτε πόμα πίωμιν πισοί, δεῦτε κόνιν μάν-
να ζωῆς ἀρυσώμεθα, ἀπὸ τοῦ τάΦου καινῶς,
τοῦ θείου ὁμβρούμενον ἡμῖν, Ἰωάννη σήμερον·: —

Νῦν πάντα πεπλήρωται Φωτός, τῇ χρεῖσθ
ἀνασάσαι ἐκλαμπρυνόμενα, καὶ τῇ λαμπρᾷ
ἐορτῇ, Ἰωάννη Φίλκ τοῦ χρεῖσθ, συνεκλαμ-
πρυνόμενα·: —

Χθὲς συνεθαπτόμηνσοι χρεῖσέ, διὰ τῆς ἐν
τάΦῳ καινῆς καταθέσεως, ὁ Ἰωάννης βοᾷ,
ἀλλὰ συνανίσταμαί σοι νῦν, διαμετασά-
σευς·: —

Μήτηρ μόνη γέγονας χρεῖσθ, τοῦ Θεοῦ
λόγου ὑπεράμωμε Δέσποινα, καὶ Θεο-
λόγου ὁμῶς, τοῦ νῦν προκειμένου εἰς ὥδην· ὡχά-
ρις Μητρότητος!

Ἦν δ'· Ἐπὶ τῆς θείας Φυλακῆς.

Επὶ τῆς θείας Φυλακῆς, ἀποκαλύψεων
ἐσῶς, ὥσπερ αἰτὸς ὑψιπέτης, τοῦ υἱοῦ ἐπώ-

πτευ.

πτευσας, δόξαν καὶ τὴν θεότητα, καὶ γέν-
νησιν τὴν ἄχρονον τούτῃ, καὶ τὴν ἐν χρόνῳ
αὐτοῦ ἄφρασον σάρκωσιν·: —

Αρσεν μὲν κατὰ τὴν φύσιν, ὃ Θεολόγε
τοῦ χρεῖσθ, πέφηνας σαφῶς· ὑπὲρ φύσιν δὲ
γέγονας ἄγγελος· τὸ παρὰ φύσιν γὰρ ἔφυ-
γες, καθάπερ αὔλος ἐν ὕλῃ, καὶ ἐν σαρκὶ
ἀσάρκως πολιτευσάμενος·: —

Ως ἐνιαύσιος ἀμνὸς, καὶ ὡς εἰ πρόβατον
σφαγῆς, ἐλογίσθης σὺ καθ' ἡμέραν, Ἰωάννη
ἐνδοξε, διὰ χρεῖσθ ἀγάπησιν, θνήσκων καὶ
πίων δηλητηρίῃ, πραγματικῶς ὡς ἐπηγ-
γάλῳ ποτήριον·: — (*)

Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαβίδ, πρὸ τῆς σιω-
δους Κιβωτοῦ, ἤλατο σιριγῶν, ἡμεῖς δὲ οἱ
Φιλόχριστοι σήμερον, πρὸ τῆς λαμπρᾶς εἰκό-
νος σε, χορᾶς ζησάμενοι λαμπαδούχους, σέ
χαρμοσύνως Ἰωάννη γεραίρομιν·: —

Ο ἐκ παρθένου τοῦ Πατρὸς, λάμψας
Παρθένος ὑπὲρ νῦν, ἀχρόνως υἱὸς τε καὶ λό-
γος, Παρθένον Μητέρασε, ἔχεν ἐν χρόνῳ
ἀχραν-

(*) τῆτό φησιν ὁ ἅγιος ἀγγελὸς ἐν τῇ κγ'. ἐρωτικῇ εὐχῇ.

Ε β'

ἄχραντε, καὶ ἔλαβεν ἀδελφόν Παρθένον· ὡς
Παρθενία Πατρουιομητραδέλφος! : —

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίσωμιν ὄρθρου. : —

Ὁρθρίσωμιν ὄρθρουβαθέος, καὶ ἐκλειμώ-
νων ἀσμάτων, πολυανθῇ καὶ εὐώδη, σέφα-
νον δρεψώμεθα, καὶ Θεολόγου σήμερον τὴν
Κορυφὴν σεφανώσωμεν. : —

Τὴν ἄμετρόνσου εὐσπλαγχίαν, δοξολο-
γῶμεν χριστέ, ὅτι ἐχαρίσω τῷ Κόσμῳ, Φῶς
δεύτερον τὸν σὸν Μαθητὴν, δι' οὗ τό αληθι-
νόν, καὶ πρῶτον Φῶς σέ πάντες ἴδομεν. : —

Προσέλθωμιν λαμπαδηφόροι, τῷ Θεο-
λόγῳ χριστῷ, τῷ μεγάλῳ Κόσμῳ ἡλίῳ,
πάντοτε μέν λάμποντι, οὐδ' ὅλως δέ δύνοντι,
καὶ παντελῶς μὴ ἐκλείποντι. : —

Εἰγένετο θετὸς υἱὸς σου, Παρθένη ὁ Ἰω-
άννης, καὶ νόμιμόνεσι πάντως, ἅπαντα τὸν
πλοῦτόνσου, καὶ δόξαν τὴν βασιλείαν, κλη-
ρονοῦναι βασιλίσσα. : —

Ῥδὴ ς'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κατῆλθες, εἰς τὰ βάθη τὰ τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἠρεύνησας αὐτὰ, πνεύματι Θεολόγε,
καὶ

καὶ μαργαρίτας λαμπροὺς, εὗρες δόγματα,
καὶ γνώσιν τὴν μυσικὴν, τῆς ἀγίας τριά-
δος. : —

Φυλάξας, τὰ σήμαντρα σῶα σοφῇ, τε
τραπλῆς Παρθενίας, σαρκὸς ψυχῆς τε νοῦς
καὶ αἰσθήσεως, διὸ καὶ κατ' ἐξαιρετον, ὑπὸ
πάντων μόνος σύ, ὀνομάζη Παρθένος. : —

Σῶτέρμου τὸ ζῶν ἀποσφράγισμα, σὺ μέν
πέλας τοῦ Πατρὸς, σοῦ δὲ πάλιν τὸ Πνεῦμα
τὸ θεῖον ἐστί, τῷ δὲ Πνεύματος, σφραγίς
ἠφθ' ἀληθῶς, ὁ φίλος Ἰωάννης. Θ.

Φανᾶσα, Μήτηρ φύσε τοῦ χριστοῦ, καὶ
χριστιανῶν σὺ λαοῦ, Μήτηρ γέγονας θέσει· ὁ
Πρωτότοκος ἀλλ' ἔν, πάντων ἄχραντε, τῶν
υἱῶν σου τῶν θετῶν, ἐστὶν ὁ Ἰωάννης. : —

Ῥδὴ ζ'. Ὁπαῖδας ἐκκαμίνε.

Ὁπαῖδας ἐκκαμίνου ῥυσάμενος, καὶ σὲ ἐλυ-
τρώσατο, ὡς ἀγαπητόν, σάλα καὶ κλύδω-
νος δεινῆ, θαλαττίων ὑδάτων κραυγάζοντα·
σύ μόνος εὐλογητός εἰς αἰῶνας, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος. : —

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ἐπίσω-
σου ἑδράμαν· ὁ δὲ μυσικός, φίλος σε λόγεμένος
Ε γ' ἔξη-

ἐξηκολούθησοι, τῷ Ποιμένι ὡς Κριός, μή-
χωρισθῆ σου ποτέ, οὔτε ἐν τῷ σαρῶ, οὔτε ἐν
τῷ πάθῃ σου. —

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, διὰ σοῦ
γινώσκοντες, τὸν ἀληθινόν, καὶ μόνον ὄντως
Θεόν, καὶ ὃν Θεός Ἰησοῦν ἀπέστειλεν· ἡγνώ-
σις γάρ ἡτούτων, καὶ πίσις, ζωὴ ἐστὶν αἰώ-
νιος. —

Ως ὄντως ὁ ναός σου ἐνδείκνυται, Οὐρα-
νος ἀπόσπερ, ἐν ᾧ τοὺς πιστοὺς, τῷ εὐαγγέ-
λίῳ λάμπει ὥσπερ ἥλιος, τῇ δ' ἀποκαλυ-
ψει, ὡς σελήνη δαδουχῆς, καὶ ὡς ἄστρα,
ἐπισολὰς σου προβέβλησαι. — **Θ.**

Παρεῴσα τῷ σαρῶ πρὶν Πανάμωμε,
τοῦ υἱοῦ σου ἡλγησας, σὺν Ἰωάννῃ ἐν ψυχῇς,
τῷ Φιλουμένῳ Μαθητῇ· διὸ καὶ σήμερον δι-
καιον χαίρειν σε, ἐξόχως σὺν αὐτῷ διέκεις,
τὴν ἐννεκρῶν αὐτῶ ἀνάσσειν. —

Ῥδὴ ἡ. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, διπλὴν
χαρὰν προβάλλει, καὶ διπλοὺς τοὺς ἡλίους,
ἀναστάσεως χριστοῦ, καὶ Ἰωάννη λαμπρῶς
πονηγύρεως· διὸ εὐφρανθῶμεν, διπλῶς καὶ
ἡμεῖς πάντες. —

Δεῦ-

Δεῦτε τὸν ἐμόν, τῆς ζωῆς ἄρτον Φάγετε· δεῦ-
τε πίετε οἶνον, ὃ ἀδελφοί μου καὶ φίλοι τῆς
θεώσεως· ὁ Ἰωάννης βοᾷ πρὸς ἐξίασιν, καλῶν
τοὺς πιστοὺς, τῆς αὐτοῦ Θεολογίας. —

Αρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου σιών καὶ
ἴδε, πῶς κατησφάλισέ σου, τὸ πλοῖον ὁ Ἰω-
άννης, ἐκμερῶν τῶν τεσσάρων ἀγκύρας, ῥί-
ψας μεγάλας τέσσαρας, τετραχῶς τὸν
λόγον, ὡς ἦν Θεολογήσας. —

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ λόγε καὶ Πνεῦ-
μα, τριάς μονὰς ἀγία, καὶ ὑπερούσιε
Φύσις, σὲ Θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν, καὶ πρ-
σινυνεῖν ἔγνωμεν, παρὰ Ἰωάννη, τοῦ πρώτου
Θεολόγου. — **Θ.**

Κόρην ὡς ὀφθαλμοῦ, φυλάξας σε Παρ-
θένε, ὁ παῖς σου Ἰωάννης, καὶ μέχρι τῆς ἐξό-
δου, συμπαραμένας σοί, τὰς εὐχὰς σου
ὑπὲρ πάντας ἐπλούτησε· δι' ὃ ἡξιώθη, γενέ-
σθαι Θεολόγος. —

Ῥδὴ θ'. Φωτίζου Φωτίζε.

Φωτίζου Φωτίζου ἡ ἐκκλησία τοῦ χριστοῦ, κα-
τατέρπου καὶ νίκα, τοὺς ἐχθρούς σου ἀπαν-
τας· ἔχας καὶ γὰρ, πρόμαχόν σου σερρόν,
Ε δ' Κό-

Κόσμου πισῶν, τὸ μέγα σοιχαῖον, τὸν Θεολόγον τὸν πρῶτισον. —

Ὡθέας ὠφίλης! ὠγλυκυτάτης σου Φωνῆς, τῆς ἀγάπης τοὺς νόμους, ἐκφραζούσης ἄριστα! ὡς ἠγαπημένε ὄντος Χριστῷ! ἦν ἐν ἡμῖν, ἀεὶ βασιλεύειν, τοῖς ὑμνηταῖς σου ἰκέτευε. —

Ὡπάχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ! ὦ νοός τοῦ μεγάλου, γέννημα καὶ ὄρμημα δόξης τῆς σῆς, καταξίωσον πάντας τυχάν, ἔχων ὑπὲρ τούτου, τὸν Μαθητήν σου, πρεσβεύοντα. —

Ὡκλέους! ὦ δόξης! ὦ συγγενείας Θεοῦ, ἧς ἠξίωσαι μόνος, Ἰωάννη ἐνδοξε! τοῦ γὰρ Θεοῦ, τὴν Μητέρα καὶ σύ, Μητέρα πλουτέας, Θεὸν δ' ἀδελφόν σου ὥξενηκούς σου αὐχίματος! —

ὩΜήτρε ἀγία, Χριστοῦ, καὶ μύσου τοῦ Χριστοῦ ὦ ἐλπίς γλυκυτάτη, ὁρθοδόξων Δέσποινα ὅπου ὑμᾶς, κατοικεῖ τε οἱ τρεῖς, ἐκεῖ ἀγνή, καὶ ἡμᾶς οἰκῆσαι, ταῖς σαῖς πρεσβεαῖς ἀξίωσον. —

Κανὼν νέος παρακλητικὸς εἰς τὸν ἠγαπημένον τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολον, καὶ Θεολόγον Ἰωάννην. Τσιαύτη μεθόφω κατεσκευασμένος· διὰ γὰρ τοῦ α' τροπαρίου, δέονται τοῦ Θεολόγου οἱ νεωκόροι αὐτοῦ· διὰ δὲ τοῦ β', δέεται ὁ Θεολόγος τοῦ Κυρίου· διὰ δὲ τοῦ γ', ἀποκρίνεται ὁ Κύριος πρὸς τὴν Θεολόγον· διὰ δὲ τοῦ δ', ἀποκρίνεται ὁ Θεολόγος πρὸς τοὺς νεωκόρους αὐτοῦ. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τό, Κύρια εἰσάκουσον· εἶτα τὸ παρὸν τροπάριον· ἦχος, δ', πρὸς, Τῇ Θεοτόκῃ.

Τοῦ Θεολόγου τῷ ναῷ νῦν προσδράμωμεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ αὐτοῦ προσκυνήσωμεν, ἀπὸ καρδίας κρᾶζοντες καὶ βράδους ψυχῆς· Φίλε ἐπιστήθιε, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη· πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων παντοίων, τοὺς σὺς οἰκέτας λύτρωσαι ἡμᾶς· ἵνα σέ πόθῳ ἀεὶ μεγαλύνωμεν. Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν, Τῇ Θεοτόκῃ εἶτα τὸν Ν, ψαλμόν.

Ὡδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαρ,

Ἡγαπημένε τῷ Χριστῷ ἀπόστολε, καὶ Θεολόγε σοφέ, τὰς αἰτήσεις δέχου, ἃς ποιήσαι μέλλομεν, ἡμῖς οἱ νεωκόροι σου, καὶ προσάγαγε ταύτας, τῷ παθῆτῳ Διδασκάλῳ σου, καὶ πληρῶσα ταύτας ἰκέτευσαν. —

Δέξαι ὦ λόγε καὶ ἐμέ Διδάσκαλε, ἐμοῦ τοῦ σοῦ Μαθητοῦ, τὴν πρεσβείαν ταύτην, καὶ πάντα αἰτήματα, τῶν οἰκετῶν μου πληρῶσον, τῶν γὰρ εἶπας, αἰτῆτε πάντως καὶ λήψετε, καὶ εἰ ζήτητε εὕρετε. —

Ναὶ ἐκ πληρῶσαι τὰς αἰτήσεις βούλομαι, τῶν νεωκόρων τῶν σῶν, μυσικέμου Φίλε, ἀλλ' εἰ αἰτήσονται, ἐκ πόθουτε καὶ πίσεως, τὴν ἐμὴν βασιλείαν, δικαιοσύνηντε ἅπασαν, ὡς αὐτοῖς ἐγὼ διατάσσομαι. —

Τῆς τοῦ Δεσπότου γλυκερᾶς ἡκούσατε, Φωνῆς οἰκέται ἐμοί· καὶ λοιτὸν αἰτῆτε, πάντα τὰ σωτήρια, μεσίτην προβαλλόμενοι, αἰτημάτων ἀπάντων, τὴν τοῦ Κυρίου γεννήτριαν, καὶ ἐμὴν Μητέρα καὶ Δέσποιναν. —

Ἐδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ορθοδόξου λατρείας, σὺ πρῶτος ὢν θεμέλιος, πίσεως τὰ δόγματα γινῶναι Κυρίῳ πρέσβευε, καὶ παραδόσεσι, τῆς ἐκκλησίας ἐμμένειν, ἡμᾶς τοὺς οἰκέτας σου μάκαρ ἱκέτευε. —

Σὺ προέφηκας λόγε, αὕτη ζωὴ πέφυκεν, ἵνα σὲ εἰδῶσι τὸν μόνον Θεὸν καὶ Κύριον, ὃν περ
ἀπέ-

ἀπέσειλας· τοὺς οὖν οἰκέτας μου τούτους, ταῦτα καταξίωσον γινῶναι Φιλάνθρωπε. —

Εἰ ποθοῦσιν εἰδέναι, τὰ ἱερὰ δόγματα, οὗτοι ὡς εἰδέναι προσήκει ἐκκαθαρθήτωσαν, νοὶ καρδίᾳ τε· καὶ γὰρ δοχεῖον σαπείας, γέμον οὐκ ἐπιστεύεται μύρον πολύτιμον. —

Ακηκόατε τούτων, ἐμοῦ ναοῦ Οὐλακες, ὅθεν ἐποθέτετε τελείαν γινῶσιν τῆς πίσεως, καὶ ἔργα πράττετε, σύμφωνα πίσει τῇ θείᾳ, συνεργοῦσαν ἔχοντες τὴν Θεομήτορα. —

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεολόγε· ὅτι σὲ ἐν παρασμοῖς αἱ προβαλλόμεθα, μεσίτην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σωτήρα. —

Πολλοῖς ἐνδυνόοις, κυκλούμενοιο δὲ λοίσθα, πρὸς σέ τὸν ἡμῶν, προσάτην καταφεύγομεν, Ἰωάννη θεῷ ἀπόστολε, δράμε πρόσπεσον χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ ἵλεων αὐτὸν ἡμῖν παῖσον. — Κάθισμα, Τὰ μεγαλεῖα σου.

Ἐδὴ δ'. Σύμου ἰχὺς Κύριε.

Σῶμα καὶ νοῦν, ἡμᾶς παρθένους φυλάττειν, ἐκ δυσώπει, τὸν χριστὸν ἀπόστολε·
σὺ

σύ γάρ παρθένος σῶμα καὶ νοῦν, καὶ πάσας αἰσθήσεις, κατ' ἐξοχὴν ἀναδέδειξαι· διὸ καὶ πᾶις παρθένου, ἀδελφός τε Παρθένου, Μαριάμ καὶ χριστὸς ἐχρημάτισας· —

Λόγε Θεοῦ, τῶν οἰκετῶν μὲ ἐπάκουσον, καὶ Παρθένης, τούτους διαφύλαξον, κατὰ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐνύμενος πάσης, ἀκαταρσίας Φιλάνθρωπε· καὶ γὰρ διὰ σέ ἐστοι, καὶ τὴν σὴν βασιλείαν, ἐαυτοὺς ὡς σύ ἅπας εὐνέχισαν· —

Αγγελικὴν, δὲ πολιτείαν μετέρχεσθαι, τοὺς ἀγγέλων, τό χῆμα φορέσαντας· εἰ ἐν καὶ οὗτοι Παρθενικόν, ἠγάπησαν βίον, πρὸς πᾶν αἰχρὸν ἀσυνδύασον, τὸν νοῦν δὲ αὐτοὺς ἔχον, ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις, τῆς σαρκὸς χαλινουῦντας σκιερτήματα· —

Δούλοι ἐμοί, τῶν λεγομένων ἠκούσατε· τὰς αἰσθήσεις πάσας οὖν φυλάττετε, διὼν ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ παρθενίας, διαφθορά ἐπισέρχεται, θαρροῦντες τῆς Παρθένης καὶ Παρθένων ἐφόρου, τῇ θερμῇ μεσιτείᾳ καὶ χάριτι· —

Ῥδὴ

Ῥδὴ εἰ. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Τὸ ποτήριον ὥσπερ, τοῦ δηλητηρίου ἀτρέμως σύ ἐπιες, μάκαρ Ἰωάννη, οὕτω πίνων χριστὸν καθικέτευε, ἡμᾶς πᾶσαν θλίψιν, καὶ εὐχαρίσως ὑπομένειν, περασμῶν πολυτρόπων τὴν ἐφοδὸν· —

Εν τῷ κόσμῳ σύ ἦπας, λόγε τοῦ Θεοῦ θλίψιν ἔξετε ἅπαντες, οἱ ἐμοὶ οἰκεῖοι· ἀλλ' ἐγὼ πάντα Κόσμον νενίκηκα· ὅθεν νικᾶν πάσας, τὰς περιστάσεις τε καὶ θλίψεις, τοὺς οἰκέτας μου τούτους ἐνίχυσον· —

Ταπεινώσεως δαίται, ὁ τοὺς περασμοὺς ὑπομένειν βεβλόμενος, καὶ αὐτομεμφίας, ὅτι τούτων αὐτός ἐστιν αἴτιος· ἐγὼ γὰρ ἔδνα, ἀδίκως Φίλεμου περάζω, παρ' αὐτοῦ δὲ πειράζεται ἕκαστος· —

Υπομένετε ἄρα, καὶ χαρὰν ἠγάσθε εἰάν περιπέσητε, περασμοῖς ὡς παῖδες, ἐξάνθρωπων δαιμόνων καὶ φύσεως, ἐπεγειρομένοις, μέγα προπύργιον εὐρόντες, τὰς λιτὰς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· —

Ῥδὴ εἰ. Τὴν δέησιν ἐνχεῶ.

Ως κύνωπα, τὸν δαιμόν ἐνέκρωσας, προσευχήσῃς Ἰωάννη τὸ πρῶν, οὕτως ἡμῶν νεκρῶν· —

κρωθῆναι τὰ πάθη, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
χριστὸν ἐκδυσώπησον· καὶ μάλιστα τρόπου
παντός, Φιλαδίκου ἐυσθῆναι ἰκέτευτε. —

Σὺ Δέσποτα, τὸν σαυρόν καὶ θάνατον,
καὶ τὰ πάθη καθυπέμενας πάντα, ἵνα βρο-
τούς, τῶν παθῶν ἀπαλλάξῃς· ὅθεν καὶ τού-
τους τοὺς δούλους μου δέομαι, ἀπαλλάξον
πάντων παθῶν, τοῦ νοός τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ
σώματος. —

Πανάληδες, τοῦτο Φίλε ἔρηκας· ὅθεν
ἐτοιμός εἰμι τοὺς σούς παῖδας, λύσαι πα-
θῶν, ἀλλ' ἐάνπερ καὶ οὐ τοι, πάσας αἰτίας
παθῶν περικόπτωσι, τὴν δόξαν τὸν πλοῦτον
καὶ ἡδονάς, αἰεὶ τῶν παθῶν ὑπεκκαύμα-
τα. —

Συνίετε, τῶν ἐημάτων παῖδες μὲν, καὶ τὸν
νοῦν τῆς προσπαθείας γυμνᾶτε· τὴν δὲ ψυχὴν,
πάσης ἡδυπαθείας, καὶ ἐμπαθείας τὸ σῶμα
ἀνώτερον, φυλάττετε ἵνα εὐχαῖς, τῆς Μη-
τρός μου ἀπάθειαν κτήσησθε. —

Διάσωσον· καὶ τὸ ἄχραντε· εἴτα τό Κον-
τάμιον, πρὸς τὸ Προσασία.

Πατέρες τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἄμισθε,
τῶν ἐν ζάλη λιμὴν γαληνὴ καὶ ἀχέμασε,
Ἰω-

Ἰωάννη ἀπόστολε οἰκέτας σου ἡμᾶς, σπεῦσον
θεράπευσον ταχύ, τοὺς κατ' ἄμφω ἀσθενᾶς,
καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντας· πρᾶυνον τρικυ-
μίας, σῆσον τὰς καταιγίδας, τῶν ἐπερχο-
μένων δεινῶν, Θεολόγε κατὰ τῆς ποιήνης
σου. — Προκείμενον εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· εἰς·
Οἱ οὐρανοὶ διηγῶνται. Εὐαγγέλιον, Εἰσηκει-
σαν παρὰ τῷ σαυρῷ. Δόξα ταῖς τοῦ Θεο-
λόγου, Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου Ἐλεῆμον
ἐλέησόν μ᾽· ἦχος πλ. β. Ὡλην ἀποθέμε-
νοι. —

Πρόκριτον ἀπόστολον, ἡγαπημένον Παρθέ-
νον, Φίλον ἐπισήθιον, υἱὸν τῆς Θεόπαιδος καὶ
Θεοἀδελφον, τῆς βροντῆς γόνοντε, εὐαγγε-
λισήντε, Θεολόγον πάντων πρώτισον, καὶ
πᾶν ἐξαίρετον, σέ ἀποκαλῶ καὶ σὲ δέομαι,
πασῶνσε τέτων κλήσεων, χάριτας ψυχῇ
μὲ δωρήσασθαι· ἵνα σέ δοξάζω, ἐν ὅλῃ τῇ
ζωῇ καὶ πνοῇ, γλυκύμην πρᾶγμα καὶ ὄνο-
μα, Ἰωάννη ἐνδοξε. —

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐν τῆς ἰσδαίας.

Μετανοίας τὴν χάριν, παραχρῆν ἐκ δυ-
σώπαι χριστὸν ἀπόστολε, ἡμῖν τοῖς σοῖς οἰκέταις,
ὡς πάλαι τῷ λησάρχῳ ταύτην μάκαρ δωρή-
σαι· ἵνα τιμῶμεν θερμῶς τὸ θᾶν ὄνομά-
σου. —

ᾠθεάν-

Ω Θεάνθρωπε λόγε, σὺ ἐκίηξας Κόσμω με τανοῦτε εἰπὼν, διὸ ἐμοῖς οἰκέταις, μετανοίαν παράσχ, ἀληθῆτε καὶ ἔμμονον, ὧν περ ἐν βίῳ κακῶν ἐξήμαρτον ἀφρόνως. —

Α ληθοῦς μετανόιας, Μαθητάμου ὑπάρχει ἐξομολόγησις, συχνή πταισμάτων πάντων, τὰ δάκρυα τὸ πένθος, καὶ ἡικανοποίησις, τὸ μεριμνᾶν εἰσαΐ ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας. —

Κ αὶ λοιπὸν ἐμοὶ δοῦλοι, καθ' ἡμέραν ἐφ' οἷς περ νῶ ἀμαρτάνετε, καὶ ἐγγῶτε καὶ λόγῳ, εὐθὺς μετανοῦτε, καὶ αἰτέσθε συγχώρησιν, παρὰ χριστοῦ δι' εὐχῶν τῆς μόνης Θεοτόκου. —

Ῥῥῆ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Τ ῆς ἀγάπης, διδάσκαλος ὑπάρχων, Ἰωάννη, ἀγάπης πρὸς Θεόντε, καὶ τὸν πλησίον Κυρίον ἰκέτευε, Φύλακας ὀφθῆναι, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους τοὺς σέ ἡγαπηκότας. —

Σὺ ἀγάπη ὑπάρχεις Θεῷ λόγε· καὶ ἀγάπης, τῆς σῆς ἡξιώσασμε, διαφερόντας ὅθεν διάγαπηνμου, τούτους με τοὺς δούλους, νύξον γλυκυτάτῳ τῆς σῆς ἀγάπης βέλει. —

Τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς ἐμέ ὡφίλος, ἐποφθασι, κτήσασθαι οἱ σοὶ παῖδες, τὴν ἑαυτῶν καρ-

καρδίαν ὅλην δότωσαν, ἐμοὶ καὶ τὸ πνεῦμα, πάντων τῶν γήινων ὑφ' ἐν καταφρονούντες. —

Πειθαρχᾶτε, λοιπὸν ἐμοὶ οἰκέται, τῷ Δεσπότῃ, καὶ τούτῃ τῇ ἀγάπῃ, ὁλοκαρδίως πάντοτε ἐμμένετε, σύμμαχον πλατύντες, τῆς ἡγαπημένης, Μητρός μου τὴν πρεσβάν. —

Ῥῥῆ θ. Ἐξέση ἐπὶ τοῦτο.

Ως ἔσωσας ἀπόστολε τοῦ χριστοῦ, Ἰωάννη πόλιν τῶ κηρύγματι, μάκαρ τῷ σῷ, οὕτως ἡμᾶς σῶσαι σοὺς οἰκουροὺς, πρὸς τὸν σωτήρα πρέσβευε, διὰ μόνον ἔλεος τοῦ αὐτοῦ· καὶ γὰρ καλῶν ἀπάντων, ἐσμέν ἡπορημένοι, καὶ ἀρετῆς ἀπάσης ἐρημοί. —

Προσάγω εἰς πρεσβείαν λόγε Θεῷ, τὰ σὺ πάθη σαυρόντε καὶ θάνατον, καὶ τὴν ταφὴν, ἅπερ κατεδέξω ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τούτους τοὺς οἰκέτας μου, σῶσον διὰ ἔλεος δωρεάν, καμφοθαῖς ἐπὶ τοῖς θρήνοις, οὗς περ ἐποίησάμην, ἐν τῷ σαυρῶσου παριστάμενος. —

Ναὶ ἔτοιμος ὑπάρχω σῶσαι αὐτοὺς, Μαθητάμ καὶ Φίλεμ γνήσιε· καὶ γὰρ ἐγώ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πέπονθα ὡς ἄνθρωπος, ἵνα διασώσω πάντας βροτούς, ἀλλὰ

ἀλλὰ εἰάν καὶ οὗτοι, ἐκπληρωταὶ Φανῶσι,
τῶν ἐντολῶν μου καθ' ἃ δύνανται. : —

Σπουδάσατε ὡς τέκνα μου τὸ λοιπὸν, ἐν το-
λᾷ τοῦ Κυρίου ἐργάζεσθαι, ὡς δυνατόν,
ἵνα λυτρωθῆτε ἐκ τῆς πυρός, καὶ βασιλείας
τύχητε, σὺν ἐμοὶ καὶ πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς,
πρεσβείαις Θεοτόκου, δοξάζοντες ἀπαύτως,
Πατέρα λόγον Πνεῦμα ἅγιον. : —

Μεγαλυνάριον.

Τῆς θεολογίας τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἡγα-
πημένον Ἰωάννην καὶ μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ
εἶδος χριστὸς ἀναπεσόντα, τὸν μέγαν θεολό-
γον, πάντες ὑμνήσωμεν. : —

Νικοδήμ.

Αἰτησαι εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, ὁμόνοιαν σιέ-
πην· μέχρι τέλος ὑπομονὴν, ψυχῶν σωτηρίαν,
ἡμῖν τοῖς σοῖς οἰκέταις, εἰς δόξαν τῷ Κυρίου,
θαε ἀπόστολε. : —

Θεοδωρίτ.

Σάλπιγγα τῷ λόγῳ τὴν Φαινήν, μύστην
καὶ Φίλον, καὶ ἀγάπης ὑπογραμμὸν, καὶ
τῆς παρθενίας τὸ καθαρόν δοχεῖον, πιστοὶ με-
γαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν. : —

Γό-

Τὸν τῆς ἐξύψους θείας βροντῆς, ὑπὸ τῷ
δεσπότη τὸν καλέμενον μαθητὴν, τὸν ἐπὶ
τὸ εἶδος αὐτῷ ἀναπεσόντα, καὶ τῶν πιστῶν
δαχθέντα θερμότατον προσάτην, δοξολο-
γήσωμεν. : —

Εχαις παρρησίαν πρὸς τὸν θεόν, ὡς ἡγα-
πημένος, ἀπιφάνηθι βοηθός, εὐσεβὴς καὶ προ-
σάτης, ἡμῖν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λύτρωσαι
κινδύνων, ταῖς ἱεσίσαις σε. : —

Ρῦπον τῶν παθῶν μετὰ τὸν χαλεπὸν, σιό-
τος διανοίας, καὶ πταισμάτων μετὰ τὰς ἐλπίδας,
ἐξάλειψον μάκαρ ταῖς λιταῖς σε, καὶ καθάρσον
με τέτων, ὅπως δοξάζω σε. : —

Ἐν τῇ προσκυνήσει τῆς ἀγίας εἰκόνης.

Ὅτε ἐκτὸς ἐξύλης.

Φίλε ἐπισήθιε χριστὲ, τοὺς τὴν σεβασ-
μίαν εἰκόνα, σοῦ προσκυνούντας ἡμᾶς, πά-
σης ἀπολύτρωσαι, βλάβης καὶ θλίψεως, ὁρά-
τῶν ἀοράτωντε, ἐχθρῶν καὶ παντοίων νόσων
ἐλευθέρωσον ψυχῆς καὶ σώματος, ἵνα εὐχα-
ρίσοις ἐν ὕμνοις, ὡς παντοδαπὸν εὐεργέτην,
καὶ θερμὸν προσάτην σέ γεραίρωμεν. : —

Ε β'

Οι

*Ομοι κατὰ ἀλφάβητον, εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ
εὐαγγελιστὴν· ποίημα Ἰωάννου τοῦ εὐγενικοῦ, χαρτοφύ-
λακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἀδελφοῦ τῆς ἁγίας Μάρ-
κου τῆς Ἐφέσου

Τροπάριον, ἦχος πλδ΄:

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν μαθητὴν φίλον χρεῖς τὸν ἐπισήθιον,
καὶ αἰτὸν θεολογίας τὸν ὑψήγορον, δός μοι
λόγον ὑμῆσαι σε ἠγαπημένε· ὥς γὰρ λόγου
ἀποσόλῳ χρηματίσαντι, τοῦ υἱόν σε τῆς
μητρὸς ἀναγορεύσαντος, ἀνακράζωσι· χαῖρε
λόγε ἀσύγγονε.

Αγγελον σὸν ὦ λόγε, καὶ ἀπόστολον μέ-
γαν, τὸν φίλον σου ἀναγορεύεις, εὐθύς γὰρ
θεωρήσας σε, γλυκὺ θεάμα, γλυκύτερον
ἄκουσμα, ἐξίστατο, ὧς ἔκστασις! ἀκούων παρὰ
σοῦ τοιαῦτα.

χαῖρε ἐν ᾧ, ἡ χαρὰ τρυφήσει.

χαῖρε ἐν ᾧ, ἡ ἀγάπη θρηνήσει.

χαῖρε παλαιόν, τὸν ἀδάμ ἐκδυσάμενος.

χαῖρε νέος σῆθ, τῇ Μητρὶ δοθησόμενος.

χαῖρε, σὺ γὰρ χαίρεις εἰρηκας ἀλιέων τοῖς
παισὶ.

χαῖρε

χαῖρε, σὺ γὰρ χάριν εὗρηκας ἐν ἀνθρώπων
ταῖς φρεσὶ.

χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις, Θεὸς λόγε αὐτόπτης.

χαῖρε ὅτι ὑπάρξεις, ξένων ἔργων ἐργάτης.

χαῖρε σπινθήρ, φλογὸς θεᾶς ἄγγελε.

χαῖρε λαμπτήρ, ἐνθέου σαρκώσεως.

χαῖρε δι' οὗ, πᾶσι θεὸς βροντήσῃ.

χαῖρε δι' οὗ, βροντῆς γόνος κληθήσῃ.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγονος.

Βλέπων σε ὁ Δεσπότης, ἐκλογῆς σιεύος
μέγα, ἠράσθη τῆς ψυχῆς σε τῇ ᾧ· ἀνθ'
ὧν χαίρειν τῷ φύντι ἀπὼν, ἀντεπερῶδης
τῷ θεουργῷ ἔρωτι, ἀνεπιστρόφῳ νέυσῃ ἐφελ-
κόμενος, καὶ ἐνθους ψάλλον.

Ἀλληλούϊα.

Τῶσιν ὁ Θεολόγος, ὑπεράγνωστον βλέ-
πων, ἀγάπης ὑπερβάλλει τοὺς ὄρους· χαί-
ρων καὶ γὰρ τοῖς τοῦ χρεῖς μᾶλλον, ἢ περ οἱ
ἄλλοι, Θεοφθέγμασι, βαβαὶ! οἶα θεό-
βροντα, προανακρόντος ἡχᾶται.

χαῖρε ἐμῶν, λογάδων ἡ βίβλος.

χαῖρε πολλῶν, φιλτάτων ὁ τίτλος.

χαῖρε Ἰωάννη, ὁμφῇ χαριτώνυμε.

χαῖρε Θεανθρώπου, σοργῇ μεγαλώνυμε.

χαῖρε σάλπιγγ' μεγαλόφωνος, θεολόγος
ἀληθῶς.

Ζ γ'

χαῖ-

χαῖρε σύριγξ ἡ ἡδύφωνος, τῆς σοφίας ὁ βυθός.

χαῖρε τοῦ διδασκάλου, ὁ θελητήριος ἔρως.

χαῖρε πρὸς ἀντιπάλους, τὸ πρησῆριον βέλος.

χαῖρε χρεῖς, πλουτήσας εὐμένειαν.

χαῖρε Θεῶ, κερδήσας ἐπίπνοιαν.

χαῖρε βληθεὶς, τῇ τελεῖα ἀγάπῃ.

χαῖρε φλεχθεὶς, τῇ φλογὶ τῇ ἀφλέντῳ.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγονος.

Δέπας χρυσοῦν ἀρρήτων, ἔμπλεων ἐν χαριτων, ὑπάρχεις τοῦ χρεῖς μεγαλήτορ· τί ἐξέπω καὶ γὰρ οὐ σθένω· πῶς ἤς ἀνακείμενος ἐπισήθιε, τῷ ἔρωτι ἐκάνου Φεῦ τοῦ κάλπου, ἐν τῷ δέπνῳ ψάλλων. Ἀλληλούϊα.

Εχουσα ἡ σαλώμη (ὁ δηλοῖ τὴν τελεῖαν) παρώνυμον τοῦ τῆς ἐλισάβετ, Ἰωάννην τὸν γλυκὺν υἱόν, τῷ Θεοειδῇ τούτου ὑπερήδεται καὶ ἔήμασιν, ὡς ἄλμασι, προσίεται προφητοφθέγιτως.

χαῖρε ὑέ, τῆς ἀριστοτόκου.

χαῖρε ὑέ, Μητρὸς Θεοτόκου.

χαῖρε τοῦ Πατρὸς, ἑρανόβραντον ὄργανον.

χαῖρε τοῦ υἱοῦ, τὸ κατὰ ἄλῃλον τέμενος.

χαῖρε ἄνθος Θεοπάτορος, Ἰωσήφ θυγατρεῶς.

χαῖρε γόνος Θεομήτορος, Ἰησοῦ ἀδελφιδοῦς.

χαῖ-

χαῖρε τοῦ πατροθέου, προφητάναπτος ὄρηξ.

χαῖρε τῆς θεαδέλφου, παρθενόφυτος κάλυξ.

χαῖρε ὑέ, Πατὴρ δευτερότοκε.

χαῖρε ὑέ, Μητρὸς ἀπαρώδυνε.

χαῖρε Μητρὸς, τῆς ἀγνῆς ἀγνωτόκε.

χαῖρε ὑέ, τῆς θνητῆς θνητῶν θαῦμα.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγονος.

Ζάλην ἔνδον μὴ ἔχων, μολυσμῶν ὧ παρθένε, τὸ σῶμα γαληνὸν διετήρας, γαληνοτέραν δὲ τὴν ψυχὴν· διὸ ἤκουες, καὶ παρθένος ἄμωμος διὰ βίου καὶ ἀμεμπτος, ἐν τῷ πέλλειν σε οὕτως ὄντως. Ἀλληλούϊα.

Ηκουσαν οἱ τρεῖς μῦσαι, Πατρικῆς ἑρανόθεν, Φωνῆς ἐν Θαβωρίῳ ὧ λόγε, οἷς τὸ ἀρχαῖον κάλλος δάξας τῆς εἰκόνος, ἀσράπτως κρύψας τὸν ἥλιον, ἀσυγκρίτως δὲ ὑπερασραφθεὶς ὁφίλος σου ἀκούει.

χαῖρε διόπτρα, φωτὸς ἀντίστου.

χαῖρε ἐπόπτα, φωτὸς τριφώτου.

χαῖρε ἀοράτου, φωτὸς θαῖον κάτοπτρον.

χαῖρε ἀνεσπέρου, φωτὸς φωστῆρ ἄδυτε.

χαῖρε, ὅτι φῶς ἑράνιον, σὺ κατέδες ἐν τῇ γῇ.

χαῖρε, ὅτι φῶς τερίγειον, ἔδωκε ὑπὲρ ἑρανοῦς.

Ζ δ.

χαῖ-

χαῖρε δευτέρων Φώτων, πρωτοφώτισον Φάος.
 χαῖρε Φωτός ἀνάρχου, τριφαοὺς Φωτοδόχε.
 χαῖρε ὑπὲρ τὸ Φῶς, Φῶς δεξάμενος.
 χαῖρε Φωτί, τὸ Φῶς θεασάμενος.
 χαῖρε δι' οὗ, Φῶς τρισσὸν προσκυνοῦμεν.
 χαῖρε δι' οὗ, Φῶς τὸ ἀκτίσον φαίνει.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγανος.

Θεῖαν θεῖαν Θεόπτα, θεωρήσας ὦ θαῦμα! ἀθέατον Θεῶν θεωρίαν, τὸ Φῶς ἐν θαβώρ τὸ θεωργόν, ἐθεώθης ὦ Θεολόγε θεωρὲ, ὡς Θεὸς ἐν μέσῳ θεῶν, ἐκθειάζων τὸ θεῖον ἐνθους.
 Ἀλληλούϊα.

Ιδε σε ὁ Δεσπότης, συνεπόμενον πόθῳ, συμπάχοντα Μητρὶ συμπαχούσῃ, συναλγούντα αὐτῇ ἐκπαθῶς, δρασμῶ χρησαμένων τῶν λοιπῶν, μόνῳ σὺν μόνῃ παθόντι προχῶν, ἀδελφοπρεπῶς ἐδεξιοῦτο.

χαῖρε παθῶν, κοινῶν Δεσπότης.
 χαῖρε σαυροῦ, μεταχῶν σωτῆρος.
 χαῖρε τῆς ζωῆς, ἐκ τοῦ ξύλου γευσάμενος.
 χαῖρε τῇ λαῖᾳ, τοῦ σαυροῦ παριστάμενος.
 χαῖρε, σὺ γὰρ τὸν ἀόρατον, ἀοράτως καθοράς.
 χαῖρε, σὺ γὰρ ὡς ἐρώμενος, τῷ ὡραίῳ καὶ ἐράς.

χαῖ-

χαῖρε ὦ μεγαλήτορ, ἐρασὰ καὶ παρθένε.
 χαῖρε ὦ Φιλομήτορ, ἴδε νῦν σου ἡ μήτηρ.
 χαῖρε κοινῶν, θανάτου ἀνώτερε.
 χαῖρε προγνοὺς, προδόντα τὸν δόλιον.
 χαῖρε παθῶν, ἐκπαθῶς, αἶα φίλος.
 χαῖρε παθῶν, τὸν μὴ ἔχοντα εἶδος.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγανος.

Κράτιστά σε παρθένε ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου, ὡς βαίνοντα ἐπαίρει κατ' ἵχνος· τίς γάρ σου ὀλβιώτερος; τίς δ' αὐταῖς χερσὶ, χρωτὸς θάλασσαν ἔψαυσε; τίς τε ἀσκαρδαμυκτὶ τῷ σαυρῷ ἐνητένισε; ψάλλων. — Ἀλληλούϊα.

Λόγος ὁ ἐκ τῶν κόλπων μὴ ἐκτὰς τῶν Πατρῶν, διήρηται παθῶν τῶν Μητρώων· μαθητὴν δὲ ἀνέειπεν υἱὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μέγα καταθύμιον· ἢ καὶ παρακληθεῖσα, μητρὸς πρεπῶς ἐβόα τέτῳ.

χαῖρε υἱὲ, μητρὸς λυπουμενῆς.
 χαῖρε εἰκῶν, υἱοῦ ἐμοῦ μόνῃ.
 χαῖρε τῆς ἐμῆς, παρθενίας τὸ ἄγαλμα.
 χαῖρε τοῦ ἐμοῦ, τοκετοῦ τὸ ἐντρυφήμα.
 χαῖρε διὰ τὴν εὐμένειαν, ἧς τετύχηκας Θεῶν.
 χαῖρε διὰ τὴν εὐγένειαν, ἣν τετήρηκας ψυχῆς.
 χαῖρε ὦ παρακλητήτορ, Μητροθέου Παρθένου.
 χαῖρε ὦ Φιλομήτορ, οἷον ἀκουσμα ξένον,

Ζ ε

χαῖ-

χαῖρε ἱοῦ, ἡ ἐ καὶ αὐτάδελφε.
 χαῖρε ἡ, ἀπάτορ ἐν πνεύματι.
 χαῖρε ἡ, Θεοτόκου Παρθένου.
 χαῖρε ἡ, ἀνδ' ἱοῦ ἄκος μέγα.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγονος.

Μέγα θαῦμα παρθέने, καὶ ἡ ἐ τῆς Παρ-
 θένου, ἐξίσταμαι ὁρῶνσ σου τὴν χάριν, καὶ
 ἀκούων βοῶντος πρὸς σέ, τῷ Δεσπότου τότε
 ἴδε ἡ Μήτηρ σου, ἡνίκα ἀπῆλθοντο κρεμάμε-
 νος, κραυγάζω. Ἀγγελούϊα.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, λογχονύκτου ἡ ἔρσις,
 πλευρᾶς τῆς τοῦ Δεσπότου νυγείσης. αἷμα
 γὰρ καὶ ὕδωρ τὸ ἔνν, ἀψευδῶς ὁ ἀγαπητὸς
 ἑώρακε, παρὸν, καὶ μεμαρτύρηκε, πρὸς οὐ
 ἀνδ' ὧν βοῶμεν ταῦτα.

χαῖρε προσψάυσας, τῶν ἀνεπάφω.
 χαῖρε αἱμάξας, ὧ χαρῶν θείων!
 χαῖρε ἡ πηγὴ, τῆς ἐδέμ ἡ τετράμομος.
 χαῖρε ἡ ἀνγὴ, τοῦ ἀδάμ ἡ τετράμορφος.
 χαῖρε Φίλε ἐπισήδιε, λόγου εὐαγγελιστά.
 χαῖρε παρθέने ἀπόστολε, Θεολόγε μαθητά.
 χαῖρε ἐπ' ὤμων ὅτι, σέ τὸν αἶροντα ἤρας.
 χαῖρε ζῶν τὸν δόντα, τοῖς νεκροῖς νεκρὸν
 ἄρας.
 χαῖρε ἰδὼν, πηγὴν τὴν σωτήριον.

χαῖ-

χαῖρε τρυφῶν, χριστοῦ τὸ ποτήριον.
 χαῖρε χριστῷ μαθητὰ θεοδέγμον.
 χαῖρε Θεῷ Κηδευτὰ πανευδαῖμον.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγονος.

Ξένον αἷμα καὶ ὕδωρ, ἔρσιον παντὸς κό-
 σμου, ὃ τεθέαται ὁ Θεολόγος· οὐδὲ νῆς γὰρ
 ἀγγέλων ὁ ὑψηλὸς, μὴ ὅτιγε γλῶσσαι ἀν-
 θρώπων σθένουσι, τί ἔπωσι ἀξίως περὶ
 τούτων, ἢ βοῶσιν οὕτως. Ἀγγελούϊα.

Ολον ὄντα τῶν κάτω, σὺ τῶν ἄνω οὐδ' ὅ-
 λως, ἀπόντα τὸν μονογενῆ λόγον, ἀνηγόρευ-
 σας θεοπρεπῶς· ἀδιάσπαστον γὰρ διὰ τοῦ, οὗ-
 τος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεὸν συνανέχων
 θεσπίζων, ἀκούεις·

χαῖρε ποταμὲ, θεολογίας.

χαῖρε ὀφθαλμὲ, θεογονίας.

χαῖρε ὁ ὑπασδὺς, τὸν γνώφον τὸν ἄδυτον.

χαῖρε ὁ ἐπαρθεῖς, εἰς γνῶσιν τὴν ἄγνωστον.

χαῖρε γνῶσιν ὑπεράγνωστον, μυηθεῖς τῶν χε-
 ρουβίμ.

χαῖρε αἴγλη ἀσραπτόμενος, ὡς αὐτὰ τὰ
 σερραφίμ.

χαῖρε ὁ τῆς τριάδος, πνευματέμφορος ἕντης.

χαῖρε ὁ μόνου γραφῶν, ἐκ Πατρὸς Θεῶν
 Πνεῦμα.

χαῖρε βροντῇ, ἡχοῦσα τὰ πέρατα.

χαῖ-

χαῖρε Φωνή, βροντῶσα τὰ δόγματα.
χαῖρε Θεόν, ἐν βροντήσας τὸν λόγον.
χαῖρε Θεόν, συγκροτήσας τὸ Πνεῦμα.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγονος.

Πρία γλῶσσα παρθένε, εὐκρινῶς συγκρο-
τήσα, τὸν σὸν πνευματορρήτορα λόγον; συνά-
ναρχον γὰρ τῷ, ἐν ἀρχῇ, ἀσύγχυτον δὲ τῷ,
πρὸς τὸν Θεόν, τῷ δὲ, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος,
ὁμοῦσιον τὸν ἦν τῷ Πατρὶ κρατύνεις, ψάλλων.

Ἀλληλούϊα.

Ρήτωρ ὦν Θεογράφος; τριφεγγοῦς
θεαρχίας, θεσμούς μυσταγωγῆς τῆς ἀγά-
πης, τίς γὰρ θυμῆρέσας τοι χρεῖω; τίς δὲ
οὕτω φέρει, καὶ περικαίεται, ἀκράτῳ χρεῖᾳ
ἔρωτι, θεσπίζοντος αὐτοῦ ἀκῶν;

χαῖρε τερπνὴ, τῆς ἀγάπης λύρα.

χαῖρε χρυσή, τῆς Φιλίας θύρα.

χαῖρε μαθητῶν, ξυμφυΐας ἢ σύμπνοια.

χαῖρε τῶν πιστῶν, ἀρμονίας ἢ σύρροια.

χαῖρε χέσιν τὴν ἀνένδοτον, πρὸς Θεὸν μυστα-
γωγῶν.

χαῖρε πόρρω τὸ μισᾶλλον, εὐσεβῶν ἀπο-
σοβῶν.

χαῖρε ὁ ὑψιπέτης, ὄρνις Θεοφανείας.

χαῖρε ὁ ὑψιβάμων, γνώμων τῆς ὁμονοίας.

χαῖ-

χαῖρε εἰρὸς, εἰρήνης κατὰ ἅλλον.
χαῖρε θεσμός, ὃ μῆνις συρίττεται.
χαῖρε σοργή, Φιλοσόργων ἀπάντων.
χαῖρε σολή, καὶ ἑυθμός πισευσάντων.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγονος.

Σύμβολον χρεῖωνύμων, καὶ θεσμῶν ὅλων
βάσιν, ἀγάπην τὴν θεώνυμον γράφων, πρὸς
αὐτὴν ἐκκαίεις τοὺς πιστοὺς, τὸ χρυσοῦν ὑφαί-
νων αὐτῇ ἱμάτιον· τίς γὰρ οὐχ ὅλος γίνεται
τοῦ κάλλους τοῦ αὐτῆς, μὴ κρίζων;

Ἀλληλούϊα.

Τρέφοντά σε παρθένε; σεαυτῷ ὡς πα-
νάγνω, τὸ αἰζῶν πῦρ τῆς ἀγάπης, ὁρῶν ὁ
οὐρανοῦ ποιητὴς τῆς ἀγνώστου γνώσεως, τὸ
δῆλόν σοι πιεῖται, τοὺς πάντας σοι προ-
σλαλεῖν διδάξας.

χαῖρε ὁ μύσης, τῆς συντελείας.

χαῖρε ἡ μάξις, τῆς ἀνομίας.

χαῖρε θεωρὲ, παγγενοῦς ἀναστάσεως.

χαῖρε συγγραφεῦ, Φοβεῆς ἀνετάσεως.

χαῖρε, σὺ γὰρ προεδέσπισας, τὴν παρου-
σίαν χρεῖς.

χαῖρε, σὺ γὰρ προεσάλπισας, κατακλυ-
σμὸν νοητόν.

χαῖρε τῆς ἀδεκάστου, δίκης ὁ δημηγόρος.

χαῖ-

χαῖρε τοῦ πανολβίου βίου, ὁ Θεοηγόρος.
 χαῖρε πρηστῆρ, βαλὼν τὸν ἀντίχριστον.
 χαῖρε ἀστῆρ, Φωστῆρ ὃ μεμῆνυται.
 χαῖρε πυρσός, ὁ λαμπρὸς τῶν μελλόντων.
 χαῖρε ψυχῶν, ὁ σωτῆρ μέζων Νῶε.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγγονος.

Τμνος ἅπας ἡττάται, συνεντάνεσθαι
 σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν ποτῶν οἰκτριμῶν
 σου Ἰωάννην γὰρ τὸν σὸν ποθητὸν, τῶν κρι-
 μάτων σου ἀβύσσου, ὃ Δέσποτα, κοινωνὸν
 τελεῖς ἄξιον ὃν δέδωκας ἡμῖν, ἵνα βοῶμεν.

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχος λαμπάς σε, μετὰ πότμον
 ἰδοῦσα, βασίλισσα ἡ πάντων ἀγγέλων, τὸν
 ἡγαπημένον μαθητὴν, περιβεβλημένον τὸ
 Φῶς ἱμάτιον, μητροπρεπῶς προσφθέγγεται,
 Φωνῇ χερουβικῇ τοιῶςδε.

χαῖρε τὸ ἄθλον, τῆς παρθενίας.

χαῖρε τὸ ἄνθος, τῆς αὐλίας.

χαῖρε τῆς ζωῆς, κληρονόμε, ὃ χάριτος!

χαῖρε μητροθέου, κοινωνὲ καὶ διάδοχε.

χαῖρε ὅτι μετασάσεως, συμμετέχης ὡς υἱός.

χαῖρε ὅτι ἀνασάσεως, οἷα λόγου ἀδελφός. (*)

χαῖ-

(*) ἀλλὰ καὶ ὁ σοφὸς Νικηφόρος ὁ βλεμνίδης ἐν τῷ πρὸς τὸν
 θεολόγον ἐγκωμίῳ συναποφαίνεται, ὅτι ἔ μόνον μετέστη,
 ἀλλὰ

χαῖρε συμβιοτεύων, τῇ Μητρὶ τοῦ Δεσπότη.
 χαῖρε μὴ λιπὼν ὅλως, κόσμον ὡς καὶ ἡ Μητήρ.
 χαῖρε ἐνώχ, καὶ Θεσβίτου, Φέρτερε.
 χαῖρε Φωνῆς Προδρόμου, ὑπέρτερε.
 χαῖρε τρυφῆς, νῦν τρυφῶν ἀφθαρσίας.
 χαῖρε Φρικτῆς, πρόδρομε παρουσίας.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγγονος.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ἀριεῖον ὡ οἶον! ὁ
 λόγος τῇ τεκούσῃ Μητρίῳ, σὺν τῷ ἐπισηθίῳ
 αὐτοῦ, ἀπαθανατίζει ὑποπεπρέςατα, καὶ θεοῖ
 μητροτεκνίαν, ἀκούων ἐξ ἀμφοῖν ἀλήντως.

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σοι τὸν ὕμνον, ἀνυμνοῦμέν σε
 πάντες, ὡς δεύτερον υἱὸν τῆς πανάγνου· τὴν
 αὐτῆς γὰρ οἰκήσας νηδὺν, ὁ συνέχων πάντα
 τῇ χαρὶ Κυρίος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
 βοᾶν σοι πάντας.

χαῖρε υἱέ, τῆς Μητρὸς τοῦ λόγου.

χαῖρε ἀγίον, ὁ μέζων πάντων.

χαῖρε Ἰωάννου μεγάλου, μικρότερε.

χαῖρε Ἰωάννη, Προδρόμου μεζότερε.

χαῖ-

ἀλλὰ καὶ ἀνέστη ὁ Θεολόγος· κοιμηθεὶς μὲν, εἰθ' ὡς ἐν ριπῇ
 ἀπαγείς, καὶ τὴν φθορὰν ἀποτινάξας καὶ ἀφθαρτισθείς·
 ἐλευσεται δὲ φησιν ἐν ἀφθάρτῳ σώματι τὸν ἀντίχριστον
 ἐλέγξων.

Η

χαῖρε σῶζων τὸ διάδημα, βασιλέων εὐτεβῶν.
χαῖρε κἀνχνημα σεβάσμιον, ὀρθοδόξων εὐ
λαβῶν.

χαῖρε τῆς ἐκκλησίας, ἡ Θεόβρυτος βρύσις.

χαῖρε τῆς βασιλείας, ἡ σερέμνιος βάσις.

χαῖρε Πάτμου, Ἐφέσθ, μέγ' αἶσμα.

χαῖρε παντὸς, τοῦ κόσμου ἀγλαῖσμα.

χαῖρε Θεῷ, λιτανεύων Μητέρα.

χαῖρε πλουτῶν, ἡϊκὴν παρηγσίαν.

χαῖρε λόγου ὁ σύγγγονος.

Ωπανύμνητε γόνε, τῆς τεκούσης τῶν
πάντων ἀγίων, ἀγιώτατον λόγον, δεξάμε-
νος τὴν νῦν προσφορὰν, ἀποπάσης εὖσαι συμ-
φορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μετᾴσεως λύ-
τρωσαι κολάσεως, τοὺς μελωδοῦντας.

Ἀλληλούϊα. —

Τέλος.